

Plán péče o přírodní rezervaci Bučací potok

na období
2025–2034

JEDNA
PŘÍRODA

Spolufinancováno
Evropskou unií

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR.....	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	2
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	2
1.6 Kategorie IUCN.....	2
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	2
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	2
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	3
1.8 Cíl ochrany	4
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	5
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	5
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	9
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	12
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti.....	14
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	17
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	17
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	17
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích	18
2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody	18
2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky.....	18
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	19
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	21
3. Plán zásahů a opatření	22
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	22
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	22
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	28
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	28
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	28
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	28
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	29
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	29
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	29
4. Závěrečné údaje	31
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	31
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	31
4.3 Seznam používaných zkratk	33
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval.....	33
5. Přílohy	34

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	2269
kategorie ochrany:	Přírodní rezervace
název území:	Bučací potok
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Správa CHKO Beskydy
číslo předpisu:	2/2004
datum platnosti předpisu:	30. 8. 2004
datum účinnosti předpisu:	20. 9. 2004

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Moravskoslezský kraj
okres:	Frýdek-Místek
obec s rozšířenou působností:	Frýdlant nad Ostravicí
obec s pověřeným obecním úřadem:	Frýdlant nad Ostravicí
obec:	Ostravice
katastrální území:	Ostravice 1

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území

Katastrální území: Ostravice 1 - 715671

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
2208/7		lesní pozemek	PUPFL	14 905	1 430
2214/1		lesní pozemek	PUPFL	954 801	145 927
2217/1		lesní pozemek	PUPFL	1 470 233	202 684
4339		ostatní plocha	ostatní komunikace	457	425
4340/3		ostatní plocha	ostatní komunikace	2 170	575
4476/1		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	18 102	4 242
Celkem					355 283

Území není geodeticky zaměřené a je součástí velkých lesních parcel a jeho území bylo drobně zpřesněno na základě aktuálního LHP a výměry mírně odlišují s DRÚSOP.

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo je vyhlášené a to dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb., pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	35,0041	-		
vodní plochy	0,4242	-	zamokřená plocha	0
			rybník nebo nádrž	0
			vodní tok	0,4242
trvalé travní porosty	-	-		
orná půda	-	-		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	0,1000	-	neplodná půda	0
			ostatní způsoby využití	0,1000
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	35,5283	0		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:	ne
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):	Beskydy, I. zóna
překryv s jiným typem ochrany:	CHOPAV Beskydy
mezinárodní status ochrany:	ne
<u>Natura 2000</u>	
ptačí oblast:	PO Beskydy (CZ0811022)
evropsky významná lokalita:	EVL Beskydy (CZ0724089)

1.6 Kategorie IUCN

IV- území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Dochovaná geomorfologická lokalita na severním svahu Smrku podél Bučícího potoka a komplex starých bukových porostů s javorem klenem, vzácně i s jedlí a jilmem. Posláním je rovněž umožnit přirozené procesy v lesním prostředí.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy ve ZCHÚ (%)	popis ekosystému*	kód předmětu ochrany**
<u>Komplex biotopů bučin:</u> L5.4 Acidofilní bučiny L5.1 Květnaté bučiny L5.2 Horské klenové bučiny	47	Listnaté nebo smíšené lesy s převládajícím bukem lesním, místy s příměsí dalších listnáčů nebo jehličnanů. Nejvíce je zastoupen biotop L5.4 Acidofilní bučiny, který pokrývá více než třetinu plochy území (34 %), L5.1 Květnaté bučiny (zastoupení 7 %) s převahou zachovalých porostů i pralesovitěho charakteru. V jižní (horní části) se objevují L5.2 Horské klenové bučiny (zastoupení 6 %). Porosty s rostoucím podílem tlejícího dřeva jsou hnízdištěm strakapouda bělohřbetého (<i>Dendrocopos leucotos</i>) a lejska malého (<i>Ficedula parva</i>), zalétá sem datel černý (<i>Dryocopus martius</i>). Ze sov zde pravidelně bývá pozorován kulíšek nejmenší (<i>Glaucidium passerinum</i>) a puštík bělavý (<i>Strix uralensis</i>). Z pohledu velkých savců jde o území s občasným výskytem rysa ostrovida (<i>Lynx lynx</i>), nepravidelně se zde vyskytuje také vlk obecný (<i>Canis lupus</i>). Území patří také k rozsáhlejšímu biotopu tetřevovitých s pravidelným výskytem jeřábka lesního (<i>Bonasa bonasia</i>) a vzácně i tetřeva hlušce (<i>Tetrao urogallus</i>).	a, b (9110, 9130, 9140)
L4 Suťové lesy	16	Převážně přirozené porosty BK s vtroušenou JD, KL a SM (JS, JLH) n podél břehů a zářezů potoků, zejména ve stržích velmi diferencováno, v okrajích a mezerách zmlazuje BK a KL, místy hojně i JD. V porostech suťových lesů a v klenových bučinách se vyskytuje zejména ekologicky výškově poměrně euryvalentní zástupce humózních lesů – lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>). Na sutích ve svahových partiích se nachází celkem hojně indikační druhy jako měsíčnice vytrvalá (<i>Lunaria rediviva</i>) a udatna lesní (<i>Aruncus vulgaris</i>).	a, b (9180*)
A4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy	2,5	Nezachovalejší částí území v korytě potoka s porosty horských vysokobylinných niv s typickými zástupci cévnatých rostlin: kamzičník rakouský (<i>Doronicum austriacum</i>), oměj tuhý moravský (<i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>), mléčivec alpský (<i>Cicerbita alpina</i>). Společenso zastoupeno v mozaice s R1.4 Lesní prameniště bez tvorby pěnovec.	b (6430)

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle řizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou

(*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

B. druhy

druh	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
strakapoud bělohřbetý (<i>Dendrocopos leucotos</i>)	EN	přírodě blízké porosty s převahou buku a dostatečným podílem tlejícího dřeva v podobě stojících torz	b
lejska malý (<i>Ficedula parva</i>)	VU	přírodě blízké porosty s převahou buku a dostatečným podílem tlejícího dřeva v podobě stojících torz; nejčastěji podél strží potoků	b

**stupeň ohrožení dle červených seznamů ČR: EN – ohrožený; VU – zranitelný; dle Chobot & Němec (2017).

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle řizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou

(*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

C. útvary neživé přírody

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Koryto Bučacího potoka a jeho přítoků, včetně přiléhajících svahů.	Flyšové sedimenty křídového či mladotřetihorního stáří, vyzdvižené v několika fázích karpatského vrásnění na počátku třetihor. Odolnější mocné vrstvy godulských pískovců, způsobující nevyrovnaný průběh spádové křivky toku, jsou oddělené tenkými proplásky břidlic.	Hluboce zařezaná údolíčka tvaru písmene „V“ s nevyrovnaným podélným profilem – stupni, jako jsou přeje a vodopády. Vodopády patří k nejvyšším na území Moravskoslezských Beskyd. Dna vyplňují, především v místech s poklesem unášecí schopnosti toku, několikametrové akumulace málo opracovaných sutí. Na svazích kolem Bučacího potoka jsou patrné geliflukční proudy, suť a místy větší bloky, v nejnižší části povodí při úpatí - sedimentace rozsáhlých geliflukčních akumulací.	a

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

Ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
<u>Komplex biotopů bučin:</u> L5.4 Acidofilní bučiny L5.1 Květnaté bučiny L5.2 Horské klenové bučiny	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“. Ve stanovištně nevhodných smrčínách s dočasným aktivním managementem úprava dřevinné skladby a struktury a poté rovněž ponechání samovolnému vývoji.	- rozloha biotopu min 28ha - rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji (28 ha) - přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání
L4 Suťové lesy	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“. Ve stanovištně nevhodných smrčínách s dočasným aktivním managementem úprava dřevinné skladby a struktury a poté rovněž ponechání samovolnému vývoji.	- rozloha biotopu min 7ha - rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji (6 ha) - přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání
A4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy	Zachování přirozeného, druhově bohatého složení subalpínských vysokobylinných niv a lesních pramenišť. Zamezení šíření expanzivních a nepůvodních druhů rostlin.	- rozloha biotopu min 1ha - nepřítomnost expanzivních rostlinných druhů

B. druhy

Druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
strakapoud bělohřbetý (<i>Dendrocopos leucotos</i>)	Zachování vhodných potravních a hnízdních biotopů.	přítomnost druhu na lokalitě
lejssek malý (<i>Ficedula parva</i>)	Zachování vhodných potravních a hnízdních biotopů.	přítomnost druhu na lokalitě

C. útvary neživé přírody

Útvár	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Koryto Bučacího potoka a jeho přítoků, včetně svahů	Zachování přirozené dynamiky vývoje koryta.	bez antropogenního poškození

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Základní charakteristika území

PR Bučací potok se nachází v jihozápadní části Moravskoslezských Beskyd v Radhošťské hornatině, na prudkém až velmi prudkém severním úbočí hory Smrk v nadmořské výšce 600–1080 m. Nejvyšší místo leží na jižním okraji území na Barabské cestě. Rezervaci tvoří prudce spadající vodní tok Bučacího potoka s přilehlými lesními porosty.

Geologie a geomorfologie

Radhošťský hřbet je členitá hornatina složená ze souvrství pískovců a různě vyvinutých vložek jílovců, zvláště ve spodních vrstvách godulských vrstev.

Vlastní skupinu Smrku budují několikakilometrové polohy godulského souvrství (senon-turon) mírně ukloněné k jihu a jihovýchodu pod úhly nepřekračujícími 25°. Ve vrcholové partii byly naměřeny hodnoty pouze kolem 10–15°. Největší zastoupení má střední oddíl godulských vrstev, který tvoří hrubě rytmičkový flyš s mocnými lavicemi glaukonitických pískovců. Jemně rytmičkový flyš spodních godulských vrstev má nesouvislé rozšíření.

PR Bučací potok leží na severních svazích Smrku (1276 m). Větší část rezervace leží na příkrých svazích Smrku (sklon 40°). Reliéf v PR je založen na vrstevních čelech středních vrstev godulských. Geomorfologické rysy PR jsou silně ovlivněné litologickými poměry. Na odolnější horniny jsou vázány vyvýšeniny a příkré svahy, na méně odolné formace jsou vázány konkávní formy. Rozdíly v geomorfologické hodnotě hornin středních vrstev godulských jsou v reliéfu patrné v podobě strukturních stupňů, které vystupují především na údolním dně Bučacího potoka. Odolnější mocné vrstvy godulských pískovců způsobují nevyrovnaný průběh spádové křivky toku.

Podle nejnovější morfostrukturní regionalizace Moravskoslezských Beskyd spadá území k hrást'ové a klenbohrást'ové godulsko-lysohorské morfostruktuře a podjednotce klenbohrást' Smrku.

Hlavními morfogenetickými procesy, které se podílely na morfogenezi PR Bučací potok představují procesy spojené s periglaciálním klimatem během poslední doby ledové, jako jsou geliflukce, nivace a intenzivní mrazové zvětrávání.

Příkré strukturně denudační svahy PR jsou rozčleněny hluboce zařezanými údolíčky tvaru písmene „V“ s nevyrovnaným podélným profilem – stupni, jako jsou vodopády, kaskády vodopádů a přeje. Vývoj stupňů je vázán na výchoz odolných pískovcových vrstev. Pískovcové lavice jsou oddělené tenkými proplásky břidlic. Proudící a dopadající voda podmínila pod vyšším z vodopádů vznik menšího vývařiště. Údolí tvaru „V“ jsou na příkrých svazích transportními kanály zvětrality. Dna vyplňují, především v místech s poklesem unášecí schopnosti toku, několikametrové akumulace málo opracovaných sutí.

Nápadnými formami jsou oblasti zdrojnic Bučacího potoka nesoucí morfologicky výrazné znaky nivačních depresí. Obě pramenné oblasti mají typickou morfologii dobře vyvinutých nivačních kotlů. Domnělé morény v údolí Bučacího potoka jsou podle všech znaků zejména soliflukčními proudy.

Na svazích kolem údolí Bučacího potoka nacházíme další projevy periglaciální modelace - geliflukční proudy, suť a místy větší bloky. V nejnižší části povodí došlo při úpatí k sedimentaci rozsáhlých geliflukčních akumulací. Po soutoku s levostrannou větví zdrojnic se nachází sedimentace náplavového kuželu.

Hradecký et al. (2005) geofyzikálními a geomorfologickými metodami aplikovanými v hřbetní partii Smrku prokázali existenci velmi hluboké diskontinuity, která se svou reálnou hloubkou blíží nejhlubším zjištěným gravitačním deformacím v kulminační části Moravskoslezských Beskyd.

Existence hluboké gravitační deformace v této části Západních Karpat je dalším důkazem přítomnosti geofyzikální anomálie na bázi slezského příkrovu a modelu rozsáhlé gravitační transformace kulminační části Moravskoslezských Beskyd.

Šilhán a Pánek (2007) popisují blokovobahenní proudy v masivu Smrku, které zde představují převážně fosilní, vzhledem k současným podmínkám disharmonické formy reliéfu. Blokovobahenní proudy měly zásadní vliv při donáše materiálu do toků a při vzniku velkých podhorských náplavových kuželů. Sedimentologické rozborů poukazují na kontinuální přechod produktů rychlých svahových procesů v proluviální a aluviální sedimenty. Po extrémní povodni v září 2024 došlo k akceleraci pohybu štěrků a navazujících geomorfologických procesů na přiléhajících svazích. Výsledkem je mimo jiné výrazně zvýšený podíl tlejícího dřeva v korytě Bučacího potoka a jeho zdrojnic. Jedná se převážně o vývraty stromů, jejichž kořenové systémy byly destabilizovány erozivní činností vody.

Jak uvádí Hradecký a Pánek (2000), vznik vodopádů na Bučacím potoce je možné zcela přičíst geologické struktuře na severních svazích Smrku a částečně také lokálním geomorfologickým podmínkám. Mocné pískovcové lavice středních vrstev godulských vytvořily hradbu, která zabránila postupu zpětné eroze, což dokládá výrazný rozdíl v podélném profilu toku pod a nad vodopády.

Sledováním rychlosti svahových pohybů, jejich registrací a mapováním v centrální části Moravskoslezských Beskyd se zabýval Adamčík (1990). Nejstarší prací zabývající se také zájmovým územím vypracoval Stehlík (1964), který shrnuje poznatky k tektonice Beskydského horského oblouku.

Geomorfologické zařazení území

Okrsek: Radhošťský hřbet, Podcelek: Radhošťská hornatina, Soustava: Vnější Západní Karpaty, Celek: Moravskoslezské Beskydy

Hydrologie

Území spadá do hydrogeologického rajónu „3213 Flyš v mezipovodí Odry“. Celá oblast leží v povodí řeky Odry a v úmoří Baltského moře. Bučací potok je levostranným přítokem řeky Ostravice, pramení v sedle mezi Smrkem a Malým Smrkem (1 173 m n. m.) v nadmořské výšce 1 100 m. Do řeky Ostravice ústí ve stejnojmenné obci v nadmořské výšce 423 m. Spodní část toku (600–750 m n. m.) je tvořena především náplavy z balvanů a hrubého štěrku, které svědčí o značné erozivní síle toku. Samotné vodopády se vyskytují nad lesní cestou v rozmezí nadmořských výšek 780–825 m. Jsou tvořeny dvěma velkými stupni o výšce 3,6 m a 6,4 m a kaskádou z malých stupňů, které se střídají s peřejemi a vývřišti. Stupňovitost je podmíněna uspořádáním geologických vrstev podloží, v němž se střídají vrstvy odolného godulského pískovce s vrstvami snadněji zvětrávajících a erodujících břidlic. Nepřítomnost odolných vrstev godulských pískovců ve spodní části koryta toku je také příčinou jeho odlišného charakteru. Průměrný spád toku je 35,9 %, avšak nad vodopády, kde se stékají dvě zdrojnice Bučacího potoka, dosahuje až 64,6 %. Naopak v části pod vodopádem je to „pouze“ 23,8 %. Za klasický vodopád lze považovat jen dva nejvyšší stupně čítající dohromady 10 m, celá kaskáda pak dosahuje převýšení 44,5 m.

Botanická charakteristika

Z botanického hlediska jsou zajímavé jak porosty suťových lesů na svazích, tak společenstva vysokostébelných niv třídy *Mulgedio-Aconitetea*, jež doprovázejí tok. Botanický inventarizační průzkum (Fajmonová, 2019) uvádí pro území celkem 169 taxonů cévnatých rostlin, přičemž v údolí potoka a jeho přítoků bylo nalezeno 85 taxonů, v okolní lesní vegetaci pak přes 100 taxonů. 8 taxonů náleží mezi druhy chráněné, z toho 1 v kategorii silně ohrožených – oměj tuhý moravský (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*), který je zde zároveň jediným zdejším druhem zranitelným podle Červeného seznamu – a 7 v kategorii ohrožených.

Nejzachovalejší částí území je koryto potoka s porosty horských vysokobylinných niv s typickými zástupci cévnatých rostlin: kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*), oměj tuhý moravský (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*), mléčivec alpský (*Cicerbita alpina*). Roztroušeně se ve

vysokobylinných nivách vyskytují také druhy kýchavice bílá Lobelova (*Veratrum album* subsp. *Lobelianum*) a čarovník alpský (*Circaea alpina*). Aktuálně nebyla ověřena přítomnost některých, dříve zachycených druhů, včetně devětsilu Kablíkové (*Petasites kablikianus*) a rybízu skalního (*Ribes petraeum*). Došlo také ke změně početnosti oměje tuhého moravského (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*) v průběhu 10 let z cca 1 000 ks na aktuálně odhadovaných 200–300 rostlin. Vzhledem ke špatné prostupnosti terénu je obtížné stanovit počty rostlin přesněji a také není zřejmé, zda se jedná o úbytek populace nebo její velkou rozkolísanost.

V porostech suťových lesů a v klenových bučinách se vyskytuje zejména ekologicky výškově poměrně euryvalentní zástupce humózních lesů – lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*). Na sutích ve svahových partiích se nachází celkem hojně indikační druhy jako měsícnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*) a udatna lesní (*Aruncus vulgaris*). Relativně početně je zde zastoupen také méně častý zástupce kaprad'orostů kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*). Dobře jsou vyvinuta společenstva acidofilních bučin. Smíšené lesní porosty mají místy pralesovitý charakter. Zde se významně podílí na stupni druhové diverzity a vyváženosti ekosystémů dostatečný podíl tlejícího dřeva a různověkost porostů. Lesy na pravém břehu mají obecně přirozenější charakter než porosty na břehu levém.

V těsné blízkosti cest, především podél cesty protínající území ve střední části, v menší míře i podél cesty při spodní hranici rezervace se vyskytují druhy nelesních, často ruderalních stanovišť, aktuálně však nepředstavují ohrožení pro přirozenou vegetaci.

Inventarizační průzkum mechorostů (Mikulášková & Tábořská, 2022) prokázal přítomnost 135 taxonů mechorostů, z toho 42 játrovek a 92 mechů. V Červeném seznamu je zahrnuto 22 z nich, ale pouze 9 blízkých ohrožení. (Společně s neověřenými rešeršovanými údaji je z území uváděno celkem 153 taxonů mechorostů.) Touto druhovou diverzitou a množstvím nalezených ohrožených druhů se rezervace začleňuje mezi bryologicky zajímavá místa jako je NPR Salajka nebo NPR Mionší. Nejcennější jsou společenstva mechorostů v korytě řeky a jeho blízkém okolí a to jak na kamenech a skalkách, tak na tlejících kmenech. Na kmenech nalézáme unikátní společenstva specializovaných epixylických játrovek s potenciálem osídlení i dalšími dosud nezaznamenanými vzácnými druhy. Epilitická společenstva na kamenech a skalkách podél toku hostí směsici druhů (včetně vzácných) vázaných na trvalou vlhkost prostředí a výskyt bazických prvků, což zvyšuje jejich druhovou bohatost.

Regionálně fytogeografické zařazení území (Slavík 1988):

Oblast: Oreophyticum, Kod: O,

Obvod: Oreophyticum carpaticum, Kod: Karp_O,

Okres: Radhošťské Beskydy, Kod: 99a,

Potenciální přirozená vegetace (Neuhäuslová 1998):

Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*)

Paprátková smrčina (*Athyrio alpestris-Piceetum*)

Třtinová smrčina (*Calamagrostio villosae-Piceetum*)

Zoologická charakteristika

Hydrobiologický průzkum lokality (Kročá, 2003) doložil prezenci 29 taxonů bezobratlých vázaných na vodní biotop. Vzhledem k počtu druhů jsou nejbohatším řádem chrostíci (Trichoptera) – 11 druhů v 7 rodech a 6 čeledích. Z faunistického hlediska je významný výskyt druhů chrostíků *Wormaldia copiosa* – nový druh pro Moravu a *Rhyacophila philopotamoides*. Významnými taxony jsou zde silně ohrožené druhy (dle červeného seznamu) chrostík *Wormaldia copiosa* a pošvatka sudetská (*Isoperla sudetica*). Z hlediska hydrobiologického je pozitivní, že zde nebyl zaznamenán žádný druh pronikající z nižších poloh jako jepice předjarní (*Baetis rhodani*) či jepice *Ephemerella*

ignita. Zjištěná druhová skladba bentických organismů nevykazuje zvýšenou acidifikaci toku v důsledku imisního zatížení z blízké průmyslové oblasti.

Průzkum vážek a vodního hmyzu se zaměřením na brouky (Hykel, 2020) zde doložil pouze 1 druh vážky – páskovce dvojzubého (*Cordulegaster bidentata*) a v tůních paralelního a periodického koryta Bučacího potoka jediný druh vodního brouka – potápníka *Agabus biguttatus*. Z ostatních potvrdil přítomnost chrostíků rodu *Rhyacophila* a čeledi Polycentropodidae, a dále běžných druhů blešivce potočního (*Gammarus fossarum*) a jepic rodu *Ecdyonurus* a *Rhithrogena*.

Při inventarizačním průzkumu **saproxylického hmyzu a epigeických predátorů** (Konvička & Konvička, 2023) bylo zaznamenáno 109 druhů brouků (zejména saproxylické druhy a střevlíkovití, doplňkově i ostatní). Z hlediska saproxylických brouků jde tedy v rámci Beskyd o významnou lokalitu. Dva druhy jsou zvláště chráněné a 14 druhů je zařazeno do Červeného seznamu bezobratlých. Mezi chráněné patří kriticky ohrožený roháček jedlový (*Ceruchus chrysomelinus*), vzácný a lokální druh pralesních horských a podhorských lokalit, a ohrožený epigeický dravý střevlík Ullrichův (*Carabus ullrichi*). Mezi ohrožené druhy z Červeného seznamu patří také dřevomil *Hylis foveicollis*, drabčík *Lordithon striatus* a lenci *Melandrya caraboides* a *M. dubia*. Všechny tyto druhy zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci.

Lepidopterologický průzkum (Kuras, 2003) zjistil 304 druhů motýlů. Na lokalitě zjištěné druhy motýlů byly dále zařazeny do dvou skupin:

1. skupina druhů *lemových porostů potoka a bezlesých enkláv*, např. batolec duhový (*Apatura iris*) a batolec červený (*A. ilia*) – druhy ohrožené dle vyhl. č. 395/1992 Sb.

2. skupina druhů *bukových porostů*, jako např. martináč bukový (*Aglia tau*), štetconoš ořechový (*Calliteara pudibunda*), lišejníkovec žlutokrajný (*Eilema depressa*) a další.

Deštníkové druhy byly stanoveny na základě zkušenosti tak, aby splňovaly základní atributy z definice, tj. monofágní/oligofágní druhy s úzkou ekologickou valencí a výraznou vazbou na daný biotop, vesměs se jedná o druhy existenčně ohrožené, jako např. ohniváček celíkový (*Lycaena virgaureae*) nebo skvrnopásník jilmový (*Calospilos sylvata*).

Malakozoologickým inventarizačním průzkumem (Myšák & Myšáková, 2021) bylo zjištěno 34 druhů terestrických plžů. Převažují přísně lesní druhy včetně řady citlivých a na kvalitu prostředí náročných taxonů – ostnatka trnitá (*Acanthinula aculeata*), sklovatka rudá (*Daudebardia rufa*), řasnatka lesní (*Macrogastra plicatula*), řasnatka nadmutá (*M. tumida*), řasnatka břichatá (*M. ventricosa*), zuboústka trojzubá (*Isognomostoma isognomostomos*), skelníčka průzračná (*Vitrea diaphana*). Do této ekologické skupiny patří i všech pět v červeném seznamu uvedených druhů – téměř ohrožení modranka karpatská (*Bielzia coerulans*) a větrenatka nadmutá (*Vestia turgida*) a zranitelní sklovatka krátkonohá (*Daudebardia brevipes*), slimáčnice lesní (*Eucobresia nivalis*) a skelníčka karpatská (*Vitrea transsylvanica*). Menší zastoupení mají vlhkomilní měkkýši vázaní na lesní průsaky a okolí vodních toků v rezervaci: skelníčka průhledná (*Vitrea crystallina*) a síměnka trojzubá (*Carychium tridentatum*). Zastoupení jsou i ubikvisté s širokou ekologickou valencí, kteří jsou schopni žít v lesních i bezlesých stanovištích, boděnka malinká (*Punctum pygmaeum*) či skleněnka průsvitná (*Vitrina pellucida*).

Z měkkýšů typických pro oreofytikum se vyskytují vrásenka pomezní (*Discus ruderatus*), slimáčník horský (*Semilimax kotulae*) a slimáčnice lesní (*Eucobresia nivalis*). Početně je zastoupena také skupina druhů s karpatským zoogeografickým rozšířením – modranka karpatská (*Bielzia coerulans*), řasnatka nadmutá (*Macrogastra tumida*), větrenatka nadmutá (*Vestia turgida*), skelníčka karpatská (*Vitrea transsylvanica*). Geograficky nepůvodní druhy nebyly zaznamenány.

Nejbohatší a nejlépe zachovaná společenstva jsou v místech hluboce zařízlého koryta potoka, zejména v okolí vodopádu, především tedy tam, kde přetrvala přirozená dřevinná skladba s dostatkem ušlechtilých listnáčů. Lesy se zcela změněnou skladbou v okolí území ale zdejší malakofaunu zcela izolují a brání jejímu dosycení původními lesními druhy.

Z obojživelníků je zde běžný skokan hnědý (*Rana temporaria*), vzácněji ropucha obecná (*Bufo bufo*) a ojediněle též kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), což je dáno omezenou nabídkou vhodných prohrátých tůňek k rozmnožování. Totéž platí i pro čolka horského (*Ichthyosaura alpestris*), snášejiho i kyselejší vodu. Zejména v nižších partiích v místech s vyšším zastoupením listnáčů se naopak hojně vyskytuje mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).

Z plazů je v území častá ještěrka živorodá (*Lacerta vivipara*), v minulosti byla zaznamenána zmije obecná (*Vipera berus*) a vzácně také slepýš křehký (*Anguila fragilis*).

Při ornitologickém inventarizačním průzkumu (Kornová, 2022) bylo v území zjištěno 39 druhů ptáků. Z toho mezi zvláště chráněné patří 8 druhů, 6 v kategorii silně ohrožený – jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*), lejsek malý (*Ficedula parva*), holub doupňák (*Columba oenas*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), kos horský (*Turdus torquatus*) – a 2 v kategorii ohrožený. Z dalších významných druhů to je např. datel černý (*Dryocopus martius*), budníček zelený (*Phylloscopus trochiloides*) nebo lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*). Především díky relativně špatné přístupnosti a velké svazitosti jde o biotop řady vzácných a ohrožených druhů ptáků.

Mykologická charakteristika

Inventarizační průzkum (Fuljer, 2023) zaznamenal přítomnost 314 druhů makromycet, přičemž téměř polovinu taxonů tvoří lignikolní taxony (53,97 %), následované taxony mykorizními (22,22 %) a terestrickými saprotrofy (17,46 %) vázanými na opad. Dále následují herbikolní saprotrofy (4,13), ojediněle byly nalezeny i saprotrofy fungikolní (0,95 %), saprotrofy muscikolní (0,63%), saprotrofy koprofilní (0,32 %) a parazitické houby (0,32 %). Největší diverzita lignikolních taxonů je přirozeně vázána na tlející dřevo (jako jsou popadané kmeny či větve), v zachovalých částech rezervace, a to v přírodních a přírodě blízkých částech lesů (zejména v částech nad vodopády). Lignikolní taxony (převážně askomycety) jsou hojně zastoupeny i na vlhkém dřevě vedle potoků a v potocích. Mykorhizní a terestrické saprotrofní taxony se vyskytují převážně v lesích kulturních s dřevinami nižších věkových tříd, se kterými lépe vytvářejí mykorizní vazby. Co se týká biotopů, nejvyšší počet taxonů byl nalezen v potocích a prameništích (resp. na březích potoka), a to 155 taxonů, 141 taxonů bylo zaznamenáno v jedlobučinách a bukosmrkových porostech, 77 taxonů v bučinách a 69 taxonů ve smrčinách. Mezi taxony Červeného seznamu spadá celkem 18 druhů, z čehož v kategoriích ohrožený je 6 taxonů a zranitelný 4 taxony.

Přes svou maloplošnost z hlediska makromycet jde o území mimořádně významné s mnoha vzácnými a ohroženými druhy vázanými zejména na mrtvé dřevo.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, hub a živočichů

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
HOUBY			
bochníček potoční <i>Adelphella babingtonii</i>		EN	vzácně na kmeni <i>Fagus sylvatica</i> , na vlhkých kmenech v potocích s čistou vodou
bránovítec dvoutvarý <i>Trichaptum bifforme</i>		EN	vzácně na kmeni <i>Fagus sylvatica</i> v jedlobučině a bukosmrčině, karpatský endemit rostoucí jen na Moravě a na Slovensku
helmovka hladká <i>Mycena laevigata</i>		VU	velmi vzácně na kmeni <i>Picea abies</i> v okolí pramenišť a koryt potoků, roste na rozkládajícím se dřevě jehličnanů
holubinka Raoultova <i>Russula raoultii</i>		EN	velmi vzácně na hrabance v jedlobučině a bukosmrčině
kalichovka žlutolupenná <i>Gerronema strombodes</i>		VU	velmi vzácně na šišce <i>Picea abies</i> v bučině

liška Friesova <i>Cantharellus friesii</i>		VU	vzácně na hrabance ve smrčině
outkovka vrbová <i>Antrodia macra</i>		EN	vzácně na větvích <i>Salix caprea</i> v blízkosti potoků a pramenišť
plaménka drobnovýtrusá <i>Gymnopilus bellulus</i>		VU	velmi vzácně na kmeni <i>Picea abies</i> v jedlobučině a bukosmrčině
ryzec červenohnědý <i>Lactarius badiosanguines</i>		EN	poměrně hojně na hrabance v jedlobučině a bukosmrčině, tvoří mykorhizu s <i>Picea abies</i>
štítočka lemovaná <i>Pluteus phlebophorus</i>		EN	vzácně na kmeni <i>Fagus sylvatica</i> v okolí pramenišť a koryt potoků, vázána na mrtvé dřevo listnáčů
závojenka lesklá <i>Entoloma nitidum</i> (NT)		NT	velmi vzácně na hrabance v jedlobučině a bukosmrčině
ROSTLINY			
bika žlutavá <i>Luzula luzulina</i>		NT	roztroušeně v celé rezervaci mimo koryta potoků
hořec tolitovitý <i>Gentiana asclepiadea</i>	O		roztroušeně po celé PR
hruštička menší <i>Pyrola minor</i>		NT	nález 2003 (Cimalová Š., Plášek V.), inventarizací z r. 2019 nepotvrzen
kamzičník rakouský <i>Doronicum austriacum</i>	O		roztroušeně v korytě B. potoka
kaprad' Borrerova <i>Dryopteris borrieri</i>		NT	roztroušeně v lesích na obou březích B. potoka
kapradina laločnatá <i>Polystichum aculeatum</i>		NT	roztroušeně v lesích na pravém břehu B. potoka a v blízkosti jeho koryta
kaprad' podobná <i>Dryopteris expansa</i>		NT	roztroušeně v lesích na levém břehu B. potoka
kozlík trojený rakouský <i>Valeriana tripteris</i> subsp. <i>austriaca</i>		NT	vzácně, pouze podél cesty protínající rezervaci ve střední části
krtičník žláznatý <i>Scrophularia scopolii</i>		NT	vzácně v lesních světlinách na levém břehu B. potoka
kýchavice bílá Lobelova <i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i>	O		roztroušeně v blízkosti koryta B. potoka a v lesích na pravém břehu
lilie zlatohlavá <i>Lilium martagon</i>	O		vzácně v květnatých bučinách na pravém břehu B. potoka
měsíčnice vytrvalá <i>Lunaria rediviva</i>	O		hojně v celé PR
oměj pestrý <i>Aconitum variegatum</i>	O		roztroušeně v korytě B. potoka a jeho přítoků
oměj tuhý moravský <i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>	SO	VU	v korytě Bučacího potoka a jeho přítoků, místy po skupinách jednotek až desítek kusů po celé délce toku, hojněji v horní polovině, rostliny často ve špatném stavu – kvetoucí části napadené parazitem, odhad aktuální populace 200–300 rostlin, v letech 2010–2014 odhad 1000 jedinců (Hlisnikovský 2010, 2012; Popelářová 2011, 2014), 2015–2016 odhad desítky rostlin (Kočí 2015, 2016)
vranec jedlový <i>Huperzia selago</i>	O	NT	nález 2003 (Cimalová Š., Plášek V.), inventarizací z r. 2019 nepotvrzen
MĚKKÝŠI			
modranka karpatská <i>Bielzia coerulans</i>		NT	velmi vzácně, bučina pod cestou, 2 živí jedinci
skelníčka karpatská <i>Vitrea transsylvanica</i>		VU	vzácně - strmé svahy kolem vodopádu, bučina s příměsí SM a JVK ve svahu, okolí soutoku na severním cípu PR, vždy jen 1 živý jedinec a případně 1 prázdná ulita
sklovatka krátkonohá <i>Daudebardia brevipes</i>		VU	velmi vzácně, strmé svahy kolem vodopádu, 2 živí jedinci
slimáčnice lesní <i>Eucobresia nivalis</i>		VU	velmi vzácně, v okolí soutoku na severním cípu PR

vřetenatka nadmutá <i>Vestia turgida</i>		NT	velmi vzácně, strmé svahy kolem vodopádu, 2 živí jedinci
BROUCI			
<i>Abdera flexuosa</i>		NT	mykofágní druh vázaný na dřevní houby; populace nelze odhadnout, má zde však dlouhodobou perspektivu
hřebenočlenec smolový <i>Allecula morio</i>		NT	vývoj larev probíhá v dutinách listnatých stromů; druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
střevlík Ulrichův <i>Carabus ulrichii</i>	O		epigeický dravý druh, velikost populace nelze odhadnout, je zde pravděpodobně početná, druh zde nachází vhodné podmínky pro svou dlouhodobou existenci
roháček jedlový <i>Ceruchus chrysomelinus</i>	KO	EN	vzácný a lokální druh pralesních lokalit; vývoj nejčastěji ve dřevě jedlí s červenou hnilobou; v PR velmi vzácný, nachází zde dobré podmínky pro dlouhodobou existenci
kůraň maďalový <i>Corticeus unicolor</i>		NT	populace nelze odhadnout, má zde však dlouhodobou perspektivu, vývoj probíhá v mrtvém dřevě
pýchavkovník červcový <i>Endomychus coccineus</i>		VU	mykofágní druh, vázaný na mycelia a plodnice dřevokazných hub na starém a tlejícím dřevě; druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Hylis foveicollis</i>		EN	skrytě žijící v mrtvém dřevě listnatých stromů; velikost populace nelze odhadnout, druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Lordithon striatus</i>		EN	mykofágní druh obývajících pralesní lokality s větším množstvím mrtvého dřeva; velikost populace nelze odhadnout, druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Melandrya caraboides</i>		EN	vývoj probíhá v mrtvém dřevě listnatých i jehličnatých stromů, které je prostoupeno mycelii hub; velikost populace nelze odhadnout, druh zde má dobré podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Melandrya dubia</i>		EN	vývoj probíhá v mrtvém dřevě listnatých i jehličnatých stromů, které je prostoupeno mycelii hub; velikost populace nelze odhadnout, druh zde má dobré podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Mycetophagus fulvicollis</i>		VU	skrytě žijící saproxylomykofágní druh, v PR velmi vzácný, díky většímu množství mrtvého dřeva má v PR dobré podmínky k vývoji
<i>Prionocyphon serricornis</i>		VU	vzácnější druh s noční aktivitou, vývoj larev probíhá v dendrotelmách; velikost populace nelze odhadnout, druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
<i>Rhizophagus nitidulus</i>		NT	skrytě žijící v mrtvém dřevě, obývá zachovalé pralesovité lokality; druh má v PR dobré podmínky k vývoji, velikost populace však nelze odhadnout
<i>Sphaeriestes aeratus</i>		VU	vazba na horské pralesní lokality s dostatkem mrtvého dřeva, imaga bývají nalézána na čerstvě spadlých listnatých stromech; velikost populace nelze odhadnout, nachází zde vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci
VAŽKY			
páskovec dvojzubý <i>Cordulegaster bidentata</i>		NT	pozorována jedna larva na prameništi pod lesní cestou poblíž vodopádů, díky úklonu svahu a charakteru tůní nachází druh vhodné podmínky pro dlouhodobý výskyt jen vzácně
OBOJŽIVELNÍCI			
mlok skvrnitý <i>Salamandra salamandra</i>	SO	VU	vlhké listnaté lesy, larvy v drobných tůňkách; velmi vzácně v blízkosti potoků, jedinci
skokan hnědý <i>Rana temporaria</i>		VU	lesní biotopy s dostatkem vody, od nížin až do hor (i v pásmu alpských luk); vzácně v lesích zejména na pravém břehu B. potoka, jedinci
PTÁCI			
budníček zelený <i>Phylloscopus trochiloides</i>		VU	1M (samec) při horním okraji rezervace, preferuje okraje svahových smrčín
datel černý			1M, opakované záznamy, hnízdění je

<i>Dryocopus martius</i>			možné v širší oblasti PR
holub doupňák <i>Columba oenas</i>	SO	VU	opakované záznamy ze dvou míst v PR, možné hnízdění v rezervaci, pozorování 2M (samci); pro hnízdění vyžaduje dutiny po datlu černém
jeřábek lesní <i>Tetrastes bonasia</i>	SO	VU	0–1P (pár), přímé pozorování páru nedaleko hranic rezervace, druh se zde vyskytuje pravidelně, možné hnízdění v PR nebo v blízkém okolí
kos horský <i>Turdus torquatus</i>	SO	EN	0–1P, pozorování u horní hranice rezervace (samec a následně mláďata)
krkavec velký <i>Corvus corax</i>	O		opakovaně zaznamenány přelety 1 jedince, hnízdění nepotvrzeno
kulíšek nejmenší <i>Glaucidium passerinum</i>	SO	VU	zaznamenán 1M; vyžaduje doupné stromy
lejsek bělokrký <i>Ficedula albicollis</i>		NT	v jednom termínu zaznamenáno 5 MM, možný výskyt i dalších samců; ve dvou případech bylo následně potvrzeno hnízdění (2P+3–5M); k hnízdění využívá dutin datlovitých ptáků nebo dutin v rozpadajícím se dřevě stromů ve starších listnatých porostech
lejsek malý <i>Ficedula parva</i>	SO	VU	1P, zaznamenán zpívající samec, jednou pozorován pár ve střední části rezervace – pravděpodobné hnízdění v PR
orešník kropenatý <i>Nucifraga caryocatactes</i>	O	VU	1P, opakovaná pozorování, možné hnízdění v PR
sluka lesní <i>Scolopax rusticola</i>	O	VU	pozorována při přeletu v letech 2002 (Krupa M., Křenek D.) a 2003 (Pavelka J.)
strakapoud bělohřbetý <i>Dendrocopos leucotos</i>	SO	EN	0–2 P (páry), jeden pár na spodním okraji rezervace s pravděpodobným hnízděním mimo rezervaci; možný druhý pár ve střední části rezervace; druh vyžaduje rozsáhlé bukové porosty se soušemi a přestárlými stromy, výskyt a hnízdění v PR nebo v blízkém okolí je pravidelný
SAVCI			
rejsek horský <i>Sorex alpinus</i>	SO	VU	vlhčí stanoviště se zapojeným vysokobylinným podrostem; pozorování 2 jedinci mezi lety 2007–2015 (Těšík J.)

* dle červených seznamů ČR: EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT; podle Grulich & Chobot (2017), Kučera et al. (2012), Holec & Beran (2006), Hejda et al. (2017), Farkač et al. (2005; jen pro skupiny neuvedené v novější edici), Chobot & Němec (2017).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Z disturbancí abiotického původu se v území nejčastěji projevují vítr a těžký mokrý sníh. Tato narušení jsou ale velmi maloplošná, týkají se malého počtu stromů (zejména mladších uměle založených smrčin) a pro biodiverzitu chráněného území jsou prospěšná – zvyšují podíl tlejícího dřeva a narušují korunový zápoj. Do budoucna jsou pravděpodobné také lokální poškození suchem ve vegetační době zejména u citlivějších bylin a u nejmladších dřevin na silně kamenitých svazích. Úhyn mladých dřevin suchem byl v roce 2025 pozorován na jedlových podsadbách i semenáčích smrku na extrémním suťovém svahu na západním úbočí Smrku (Myslikovjan, 2025).

Nejvýznamnější disturbanční vliv s velkým dopadem na předmět ochrany mají extrémní srážky, jako tomu bylo v září 2024. Velmi intenzivní srážky mobilizovaly akumulovanou suť na dně a na svazích strží potoků. Masa štěrků především velkých frakcí v kombinaci s padlými podemletými stromy nově modelovaly koryto Bučacího potoka a jeho zdrojnic (viz foto). Níže po toku měl Bučací potok při kulminaci srážek natolik velkou dynamiku, že strhl větší most, nebo tenisový kurt na hraně svahu. Také byl zcela odnesen zabetonovyný hraničník s v severní části území.

Vlevo koryto Bučacího potoka ve střední části PR na podzim 2025 zhruba rok po povodni (Foto T. Myslikovjan), vpravo spodní úsek Bučacího potoka stav před povodní v roce 2021 (Foto M. Hykel).

b) biotické disturbanční činitele

Nejvýznamnějšími disturbancemi biotického původu jsou jednak škody spárkatou zvěří (rozvedeno na jiném místě plánu péče) a jednak napadení smrku podkorním hmyzem. V případě podkorního hmyzu, především kůrovců na smrku, se rovněž zvyšuje biodiverzita území – rychle přibývá souší, které se postupně rozpadají, čímž vytvářejí pestrou nabídku stojícího a ležícího tlejícího dřeva (osluněného i zastíněného, různých tloušťek a s rozdílnou vlhkostí). Na prolomení zápoje reagují zvýšeným přírůstem mladé dřeviny z přirozené obnovy či podsadeb. Protože světlo dopadá na půdní povrch a asimilační aparát mladých dřevin s různou intenzitou (světelné šachty), dochází již nyní k žádoucí výškové diferenciaci ve stejné době založených skupinových výsadeb jedle. Prostorová diferenciaci je dále zvyšována při rozpadu starších souší, jejichž části padnou do mlazin, čímž naruší kompaktní skupinu mladých dřevin. Jedná se o přirozený proces, který v podstatě napodobují lesníci při výchovných zásazích motorovou pilou, aby zvýšili stabilitu porostu uvolněním korun vybraných jedinců.

Vlevo skupina souší v okraji skupinové výsadby jedle (v oplocení) a podsadby buku, vpravo tentýž porost více prostorově diferencovaný v blízkosti potoka s jednotlivě hynoucími smrkem - původně převažující kulturní smrčina s jasnou dominancí smrku v porostní skupině 527 A 12/2p (prosinec 2025).

Bez poškození zvěří odrůstající jedle z přirozené obnovy v blízkosti turistické značky (vlevo) a ukusem opakovaně poškozované jedle z podsadby vpravo od Bučacího potoka ve spodní části rezervace (vpravo), stav na konci roku 2025 (Foto T. Myslikovjan).

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

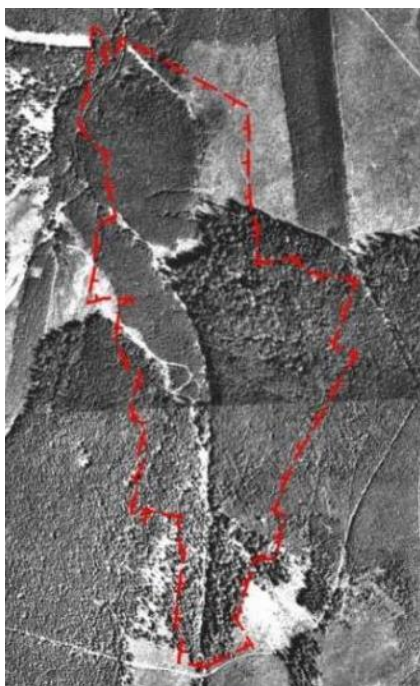
PR Bučací potok byla vyhlášena v roce 2004. Cílený management ochrany přírody je zde tedy prováděn krátkou dobu. K relativní zachovalosti území významně přispěla jeho špatná dostupnost, díky níž nebyl reliéf toku významně narušen a byly zachovány i zbytky starých, obtížně přístupných porostů. Část území je součástí regionálního biokoridoru ÚSES, pak také překrývá s CHKO a EVL Beskydy a PO Beskydy

b) lesní hospodářství

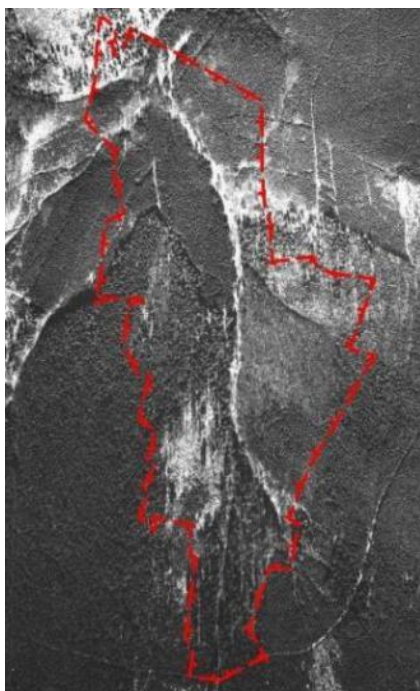
Z údajů historického průzkumu o hospodaření nebyly zjištěny konkrétní údaje, které by se vztahovaly přímo k porostům navrhované PR Bučací potok. Vzhledem ke geomorfologické členitosti a nepřístupnosti terénu se lze téměř s jistotou domnívat, že lokalita PR byla vždy obhospodařována jako les. Jediným dopadem byla tedy těžební činnost.

K osídlení a kolonizaci Beskyd dochází od 2. poloviny 15. století. Využití ploch v rámci salašnického hospodaření bylo směřováno nejen na ploché horské hřebeny, ale i na svahy, pro klasické zemědělství málo využitelné. Na prudkých severních svazích smrku však i tento tlak na les byl mnohem více omezený, než na jižní straně. Lesních porostů v blízkosti Bučacího potoka se tak s největší pravděpodobností dotkla až počáteční toulavá těžba a následně po dopravním zpřístupnění i standardní lesnické obhospodařování. Současné pozůstatky zachovalejších starších porostů lze považovat za výsledek předchozího hospodaření omezeného do jisté míry omezenou přístupností některých partií lesa.

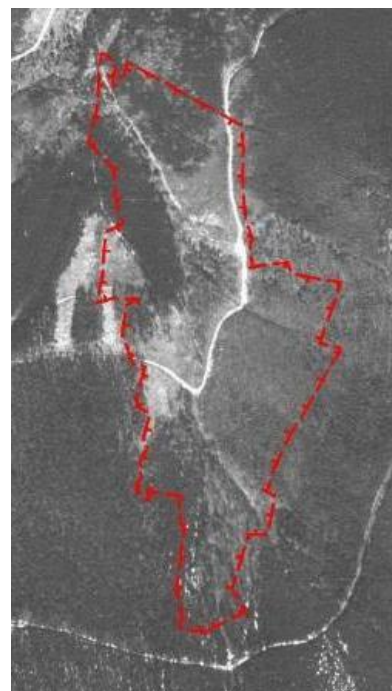
Jelikož k dispozici není přesnější dokumentace, byla pro přiblížení historického vývoje použita série leteckých snímků z let 1937, 1961 a 1979. Tyto snímky nebyly transformovány jako ortofoto – lze je tedy použít pouze jako orientační – nikoliv přesný geografický podklad.

PR Bučací potok na leteckém snímku z roku 1937

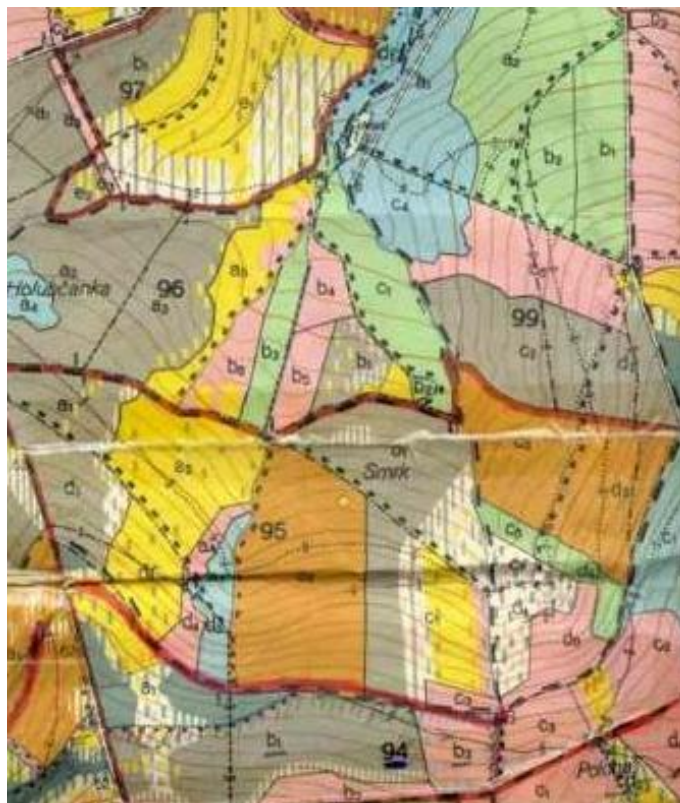
PR Bučací potok na leteckém snímku z roku 1961

PR Bučací potok na leteckém snímku z roku 1979

Ze snímků je patrný postup obnovy porostů ve 20. století. Na snímku z roku 1937 je zřejmé, že horní část přírodní rezervace byla pralesovitého charakteru, což odpovídá dnešním nejcennějším fragmentům přirozeného lesa v MZCHÚ.

Situaci z roku 1966 zachycuje dobová porostní mapa z let 1966 - 1975

Rozpracovanost porostů v této době již odpovídá současnému stavu. Patrný je již etážový charakter některých porostních skupin. V této době (během decennia 1966–1975) byla v prostoru Smrku

U porostů mladších věkových tříd se již setkáváme se snahou o zvyšování podílu listnáčů, především BK. Při obnově LHP platného od 1. 1. 2005 byla provedena nová kategorizace, v rámci které byly porosty na území PR zařazeny do kategorie lesů zvláštního určení – lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí, a lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách (zákon 289/1995, § 8, hlava 2, písm. a) a v navržených opatřeních respektován zpracovaný plán péče o PR Bučací potok. Tato kategorizace platí i nadále.

Z důvodu minimalizace škod zvěří je třeba v blízkosti PR neumisťovat myslivecká příkrmovací zařízení, která by podporovala soustřeďování zvěře. Současně je potřeba zvyšovat potravní nabídku v okolních porostech ponecháváním většiny náletových dřevin a keřů a masivní výsadbou či podporou přirozené obnovy jedle a nedostatečně zastoupených listnáčů. Zároveň bude vzhledem ke stále nedostatečnému zastoupení velkých šelem (hlavně vlka jako predátora jelena) i nadále nutné lovit spárkatou zvěř. Území je součástí honitby Hutě CZ 8107206012, myslivecká zařízení se zde nenacházejí.

Zatížení území turistikou lze dosud považovat za relativně únosné. Především je to dáno malou rozlohou a značnou sklonitostí území a také faktem, že hlavní výstupová trasa na Smrk prochází jen okrajem rezervace v severozápadní části. Přesto se v menší míře objevily negativní vlivy, spojené především s pohybem turistů po zkratkách mimo značené turistické cesty. Pohyb mimo zpevněné cesty především způsobuje rušení živočichů a sešlapávání vegetace. Na druhou stranu je v blízkosti turistické značky patrné výrazně nižší poškození jedlí z umělé i přirozené obnovy spárkatou zvěří oproti stavu v odlehlejších částech rezervace.

16

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

- Území PR Bučací potok patří dle § 8 odst. 2, písm. a) do kategorie lesa zvláštního určení – lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách.
- Přírodní rezervace je součástí lesního hospodářského celku (LHC) Biskupství ostravsko - opavského (BOO) Ostravice, pro který je schválen nový desetiletý lesní hospodářský plán (LHP) s platností od 1. 1. 2025 do 31. 12. 2034; konkrétní opatření v lesních porostech z plánu péče o PR Bučací potok byla do uvedeného LHP začleněna.
- Přírodní lesní oblast 40 – Moravskoslezské Beskydy s platností oblastního plánu rozvoje lesa (OPRL) do roku 2040.
- Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit v platném znění: Evropsky významná lokalita (EVL) Beskydy.
- Nařízení vlády č. 687/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy.
- Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech, 2017.
- CHOPAV Beskydy – nařízení vlády ČSR č. 40/1978 Sb.
- Plán péče pro CHKO Beskydy na období 2019–2028.
- Souhrn doporučených opatření o EVL Beskydy, schválený v roce 2021.
- Územní plán Ostravice.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	40 – Moravskoslezské Beskydy
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	714 501 - BOO Ostravice
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	35,53
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2025 – 31. 12. 2034
Organizace lesního hospodářství	Biskupství ostravsko-opavské, Biskupské lesy, Lesní správa Ostravice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Soubor lesních typů (SLT)*	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
5F	Svěží kamenitá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS	19,97	56,10
5V	vlhká jedlová bučina	BK 4–6, JD 3–5, KL 1, JS, JLH, LP, JVM, OLL, OLS, SM	0,16	0,46
5S	svěží jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM	5,73	16,10
5U	Úžlabní jasanová javořina	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP, OL, TS	3,91	10,98
5Y	skeletová jedlová bučina	BK 5–7, JD 1–3, BR 1–3, SM 1–3, KL, LPM	0,69	1,94
6F	Svěží kamenitá smrková bučina	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–2, JLH, TS	4,98	13,98
6V	vlhká smrková bučina	BK 3–5, SM 1–3, JD 1–3, KL 1, JS, JLH, OLL, OLS	0,15	0,43
Celkem			35,53	100

*) Přirozená skladba stanovena dle OPRL 40 – ÚHÚL Brandýs n. L., pobočka Frýdek-Místek, 2020

**) Výměry SLT jsou získány z digitální vrstvy typologie (OPRL 2020) – http://geoportal1.uhul.cz/wms_oprl/

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

Název vodního toku	Bučací potok
Číslo hydrologického pořadí	2-03-01-0170
Úsek dotčený ochranou (řkm od–do)	2,3–3,5
Charakter toku	lososový
Příčné objekty na toku	ve střední části rezervace v místě křížení s Klimánkovou cestou dva panelové brody na hlavním toku a jeho pravostranné zdrojnici
Manipulační řád	-
Správce toku	Lesy ČR, s. p., Správa toků – oblast povodí Odry
Správce rybářského revíru	-
Rybářský revír	-
Zarybňovací plán	-

2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody

Koryto Bučacího potoka a jeho přítoků, včetně svahů představuje ukázkovou lokalitu působení extrémních klimatických podmínek v období pleistocénu ve vrcholových partiích flyšových pohoří. Má také vědecký význam z hlediska rozsahu horského zalednění během pleistocénu, přestože zalednění v tomto území nelze předpokládat. Významná je vlastní morfologie koryta Bučacího potoka a jeho přítoků. Litologické a strukturní podmínky ovlivnily vývoj peřejí, kaskád a vodopádů, které patří k nejvyšším v Moravskoslezských Beskydech. Spodní část toku (600 až 750 m n. m.) je tvořena především náplavy z balvanů a hrubého štěrku, které svědčí o značné erozivní síle toku.

Samotné vodopády se vyskytují nad lesní cestou v rozmezí nadmořských výšek 780 až 825 m. Jsou tvořeny dvěma velkými stupni (3,6 m a 6,4 m) a kaskádou z malých stupňů, které se střídají s peřejemi a vývařišti. Stupňovitost je podmíněna uspořádáním geologických vrstev podloží, v němž se střídají vrstvy odolného godulského pískovce s vrstvami snadněji zvětrávajících a erodujících břidlic. Nepřítomnost odolných vrstev godulských pískovců ve spodní části koryta toku je také příčinou jeho odlišného charakteru. Průměrný spád toku je 35,9 %, avšak nad vodopády, kde se stékají dvě zdrojnice Bučacího potoka, dosahuje až 64,6 %. Za klasický vodopád lze považovat jen dva nejvyšší stupně čítající dohromady 10 m, celá kaskáda dosahuje převýšení 44,5 m.

2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

Mimo lesní pozemky dle stavu v katastru nemovitostí se v území nachází pouze parcela vodního toku Bučacího potoka (p. č. 4476/1) a pak také ve spodní části pozemek neexistující ostatní komunikace (p. č. 4339).

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	Komplex biotopů bučin - L5.4 Acidofilní bučiny, L5.1 Květnaté bučiny a L5.2 Horské klenové bučiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha biotopu 28 ha	V současnosti dosahuje biotop výměru cca 17ha, lze však předpokládat jeho rozšíření aktivním managementem a úprava dřevinné skladby a struktury.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 28 ha	V současnosti je již část území ponechána samovolnému vývoji (k roku 2025 činí cca 10ha). Naplnění tohoto cíle se předpokládá již v době platnosti nového plánu péče.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání	I přes dílčí a lokální zlepšení situace jsou nadměrné škody spárkatou zvěří hlavním limitujícím faktorem úspěšné obnovy lesa v celé škále stanovištně původních dřevin. Toto se netýká části přiléhající k turistické značce a špatně přístupných míst ve stržích potoků.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se

ekosystém:	L4 Suťové lesy	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha biotopu 7 ha	V současnosti dosahuje biotop výměru cca 6 ha, lze však předpokládat jeho rozšíření aktivním managementem a úprava dřevinné skladby a struktury.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 7ha	V současnosti je již převážná část biotopu ponechána samovolnému vývoji. Naplnění tohoto cíle se předpokládá již v době platnosti nového plánu péče.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání	I přes dílčí a lokální zlepšení situace jsou nadměrné škody spárkatou zvěří hlavním limitujícím faktorem úspěšné obnovy lesa v celé škále stanovištně původních dřevin. Toto se netýká části přiléhající k turistické značce a špatně přístupných míst ve stržích potoků.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se

ekosystém:	A4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha biotopu min 1ha	Stav biotopu je naplněn.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
nepřítomnost expanzivních rostlinných druhů	Aktuálně se žádné nežádoucí druhy v území nevyskytují.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

Během uplynulého decennia byla prováděna opatření podle schváleného plánu péče. V dolní části toku Bučícího potoka zejména na levém břehu převažují kulturní smrčiny, méně časté jsou druhově chudé acidofilní bučiny.

Jedním z hlavních cílů od vyhlášení rezervace bylo postupně přeměnit stanoviště nepůvodní smrčiny na lesy s přírodě blízkou skladbou dřevin včetně jedle, javoru a jilmu včetně omezení škod spárkatou zvěří. K tomu směřovaly také následující zásahy:

- pro zlepšení struktury lesa byla provedena na několika místech mytní úmyslná těžba (v 5 kotlicích v nynější porostní skupině 527 A 12/2 a ve třech menších ploškách v současné porostní skupině 525 B 2). Na vytěžených ploškách byla vysazena jedle, v navazující prořezané smrčině také formou podsadby buk,
- jedle se ve větší míře podsazovala také v horní části rezervace v nynější porostní skupině 525 E 15/4b/2p, a to do prosvětlených míst mimo souvislejší bukové zmlazení v okolí loveckého chodníku a v blízkosti strže potoka,
- v blízkosti vodopádů na hraně strže a dál na velké světlině ve staré bučině na suťovém svahu v současné porostní skupině 525 E 15/4b/2p byla opakovaně prováděna podsadba tisů červeného - v několika letech podle možností získání sadebního materiálu bylo na lokalitě vysazeno asi 40 ks. Jednalo se o sazenice vzniklé dopěstováním semenáčků vyzvednutých pod samičími stromy původních tísů Pobeskydí – největší počet jedinců je z potomstva památného tisů na Čeladné – Pasekách. Na vysazené tisy byly zpočátku instalovány drátěné klece (výška 65 cm) a později oplůtky o výšce 1,5 m proti okusu a vytloukání paroží jelení a srnčí zvěří. Vzhledem k vysoké atraktivitě tisu pro zvěř – i přes jedovatost této dřeviny – se jeví nákladná a velmi pracná individuální ochrana tisu oplocením jako nezbytná. Několik jedinců tisu již dorostlo výšky okolo 2 metrů, je vitálních a díky dlouhodobě prováděné ochraně proti zvěři i perspektivních. Materiál ke stavbě oplůtek (po několika opravách nyní z akátových či dubových kůlů) je nutné vynášet nahoru mnoho desítek metrů do prudkého kamenitého svahu. Vybudovaný oplůtek je v zimě ohrožen velkým tlakem sněhu, proto jsou nezbytné každoroční kontroly a případné opravy oplůtek po zimním období.

Ve všech případech byl k výsadbám použit původní sadební materiál pěstovaný alternativním způsobem na základě dohody mezi Správou CHKO Beskydy a beskydskými lesními školkami. Všechny vysazené jedle byly chráněny proti okusu spárkatou zvěří zpočátku ovčí vlnou (hlavně v jižní části ZCHÚ), později nátěrem repelenty. Skupiny jedlí v severní části rezervace byly oploceny.

B. druhy

druh:	strakapoud bělohřbetý (<i>Dendrocopos leucotos</i>)		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
přítomnost druhu na lokalitě	Opakovaně zaznamenaná přítomnost: jeden pár na spodním okraji území s pravděpodobným hnízděním mimo území; možný druhý pár ve střední části území.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

druh:	lejsek malý (<i>Ficedula parva</i>)		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
přítomnost druhu na lokalitě	Opakovaně zaznamenaná přítomnost, pravděpodobné hnízdění v území.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

C. útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	koryto Bučacího potoka a jeho přítoků, včetně svahů	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
bez antropogenního poškození	Za období předchozího plánu péče nedošlo k žádnému dalšímu antropogennímu vlivu na koryto.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Bude-li se v péči o rezervaci postupovat podle zásad stanovených v plánu péče, nepředpokládají se žádné kolizní situace.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

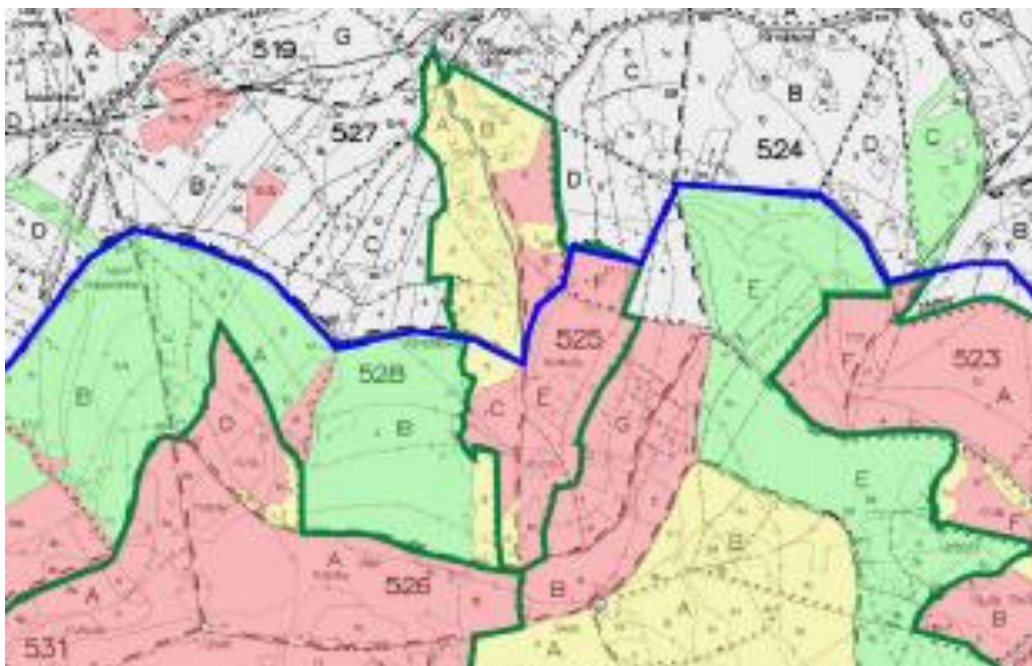
a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
1	Les zvláštního určení	5F, 5V, 5S, 5U, 5Y, 6F, 6V	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
5F	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS		
5V	BK 4–6, JD 3–5, KL 1, JS, JLH, LP, JVM, OLL, OLS, SM		
5S	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM		
5U	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP,OL, TS		
5Y	BK 5–7, JD 1–3, BR 1–3, SM 1–3, KL, LPM		
6F	BK 3-5, JD 1-3, SM 1-3, KL 1-2, JLH, TS		
6V	BK 3–5, SM 1–3, JD 1–3, KL 1, JS, JLH, OLL, OLS		
Porostní typ A		Porostní typ B	
SMRKOVÝ s bukem		SMÍŠENÝ	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
- (Účelový výběr)		- (Samovolný vývoj)	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba
fyzický věk	nepřetržitá	fyzický věk	nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Dosáhnout zastoupení všech dřevin přirozené dřevinné skladby, zvýšit celkovou stabilitu porostů, zajistit příznivou prostorovou a věkovou strukturu porostů. U porostů s převahou SM zajistit výchovou a způsobem obnovy změnu dřevinné skladby ve prospěch přirozené.		Dlouhodobým cílem je kontinuální obnova porostů formovaná pouze přírodními procesy. Lesní porost se bude nadále vyvíjet bez jakýchkoli hospodářských zásahů pouze s omezením škod zvěří v režimu samovolného vývoje lesa.	
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií			
V kulturních smrčinách využívat přirozeně vzniklé světliny po disturbancích k vnášení nedostatečně zastoupených dřevin přirozené dřevinné skladby – hlavně jedle, na živnějších stanovištích také javoru, jilmu, tisu. Snaha o vytvoření věkově i druhově diferencovaných porostů vedoucí k postupnému zvyšování podílu jádrových porostů. Zásadně ponechávat doupné stromy. Šetřit okrajové nárosty jívy, jeřábu a břízy.			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			

Podpora přirozené obnovy, v případě umělé obnovy jamková sadba. Podíl MZD: min. 60 % BK, JD, JV, JS, JLH, LP, KL Při umělých obnovách používat autochtonní sadební materiál, tzn. vypěstovaný ze sběrů (případně vyzvednutý přímo v rezervaci – BK) nebo u početně málo zastoupených dřevin či úplně chybějících z nejbližších geneticky vhodných porostů z obdobných přírodních podmínek (lesního vegetačního stupně). Pomístně je možné zraňování půdy pro zlepšení podmínek pro přirozenou obnovu. BK vysazovat do skupin v hustším sponu. U JD preferovat rovněž skupinovou podsadu v hloučcích, ostatní cenné listnáče a tis i jednotlivě. KL podporovat z přirozené obnovy. Při obnově porostu SM pouze z přirozené obnovy, umělé zalesnění pouze ze stanovištně vhodných dřevin podle SLT.		V rámci péče o přirozeně obnovené nálety a nárosty je přípustná pouze mechanická ochrana proti škodám zvěří (individuální ochrana nebo oplocování souvislejších přirozeně obnovených ploch – včetně doplnění zradidly), případně ochrana před zvěří s pomocí repelentů. Z hlediska mysliveckého hospodaření není přípustné v PR umísťovat jakékoli příkrmovací myslivecké zařízení, včetně slanisek.
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
všechny SLT	BK, JD, KL, JS, JLH, LP JD - výsadba do menších skupin (15–20 jedinců) v hustším sponu 0,7 × 0,7 m.	
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů, včetně doporučených technologií		
Ožínání buřeně dle potřeby; ochrana proti zvěři – mechanická (oplocenky, individuální ochrana – drátěné oplůtky, kovové klece) kombinovaná s repelentními přípravky, případně jinými materiály (ovčí vlna). Soustředit se na ochranu jedle a méně zastoupených listnáčů (hlavně jilmu). JD vyžaduje chránit před zvěří i ve stadiu mlazin – tyčovin. Při prořezávkách preference příměsi CDS. Podporovat vtroušené dřeviny. <u>Prořezávky</u>: 2× do 10-ti let, prořezávku zaměřit na úpravu druhové skladby podporou přimíšených MZD a zlepšení podmínek pro tetřevovité ptáky. <u>Probírky do 40 let</u>: interval zásahu 10 let, úroňové zásahy ve prospěch vybraných cílových dřevin. Nadále podporovat vtroušené dřeviny, především cenné listnáče a JD.		
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií		
Minimalizovat narušení půdního krytu. Těžbu a přibližování dříví provádět za vhodných klimatických podmínek od srpna do listopadu s ohledem na rušení tetřevovitých ptáků. Udržovat vhodný zápoj a kryt půdy. Ochrana proti škodám zvěří.		
Provádění nahodilých těžeb včetně doporučených technologií		
Mimo jádrové nejcennější porosty lze pouze kácet aktivní kůrovcové souše a stromy ohrožující bezpečnost osob na turistických stezkách nebo lesních komunikacích (blíže viz výňatek z rozhodnutí Správy CHKO Beskydy k LHP). Vyloučeno použití biocidů (ochrana entomofauny).		
Poznámka		
Využití geograficky nepůvodních dřevin se nepřipouští.		

Management lesních porostů v PR Bučací potok včetně ochranného pásma je stejně jako v masivu Smrku potažmo na celém církevním majetku v rámci CHKO Beskydy řešen v komplexním rozhodnutí Správy CHKO Beskydy, kterým se stanovují pro vlastníka lesa v konkrétních porostních skupinách všechna omezení ochrany přírody. Tato omezení byla převzata do LHP pro Biskupství ostravsko – opavské na území Lesní správy Ostravice. Závazné rozhodnutí Správy CHKO Beskydy nově řeší nejen úmyslné těžební zásahy, ale i pravidla pro nahodilé, tedy neplánované těžby a je mimo jiné také podkladem pro vyplácení náhrady újmy za omezení lesnického hospodaření.

Omezení ochrany přírody v lesních porostech celého masivu Smrku dle rozhodnutí Správy CHKO Beskydy k novému LHP pro LHC BOO Ostravice s platností od 1. 1. 2025 do 31.12. 2034. Rámcové vysvětlení k jednotlivým kategoriím:

1a (červená) – ponecháno samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva

1b (žlutá) – směřuje k bezzásahovému režimu, umožněna pouze opatření ve prospěch ochrany přírody, případně nahodilé těžby pro kůrovce atraktivní dřevní hmoty smrku

2 (zelená) – nepasečné lesnické hospodaření s uplatněním výběrných principů, tzn. bez vzniku holin i plošného domýcení horního patra dřevin nad zmlazením

Díky intenzivním a náročným jednáním s vedením biskupských lesů i jednotlivými revírníky se podařilo dohodnout významné rozšíření plochy lesů ponechaných samovolnému vývoji. Z mapy je patrné, že v masivu Smrku nově výrazně přibýlo lesů ponechaných samovolnému vývoji a také porostů, které k plnému uplatnění přirozených procesů směřují. Na Smrku se tak postupně naplňuje ambiciózní ochrannářský cíl, tj. vytvoření velmi rozsáhlého biocentra o velikosti mnoha set hektarů, které zabezpečí ochranu biodiverzity v celé šíři hlavních lesních biotopů Beskyd 5. – 8. LVS. Přírodní rezervace Malý Smrk s převládajícími bezzásahovými lesy je již nyní základním prvkem této oblasti beskydské divoké přírody nadregionálního významu.

V samotné PR Malý Smrk se v novém plnu péče i LHP počítá s dočasným aktivním managementem jen v mladších porostech s převahou smrku, kde se plánují zásahy k rozvolnění zápoje především na kontaktu s navazujícími starými porosty a také maximální uvolnění korun všech vtroušených listnáčů a jedle. V proředěných místech se pak počítá s hloučkovitou podsadbou, eventuálně s jí jedle, která se přirozeně doplní zmlazením dalších dřevin.

Následující text je výňatkem z rozhodnutí Správy CHKO Beskydy č. j. SR/0214/MS/2024 ze dne 26. 2. 2025, kterým se stanovují omezující podmínky pro lesní porosty na majetku Biskupství ostravsko-opavského v rámci nového LHP a týká se dvou kategorií, do nichž jsou zařazeny porostní skupiny v PR Bučací potok:

1. kategorie (porosty ponechané samovolnému vývoji nebo k němu směřující)

1 A Porosty ponechané samovolnému vývoji - bez úmyslných i všech nahodilých těžeb včetně vyloučení přibližování dříví (viz § 2 vyhlášky č. 335/2006 Sb., kterou se stanoví podmínky a způsob poskytování finanční náhrady za újmu vzniklou omezením lesního hospodaření). Jedná se o ekologicky nejcennější, často až pralesovitě lesní porosty s největším významem pro ochranu ptáků a především na tlející dřevo vázaných druhů rostlin, hub a živočichů; obecně se jedná o lokality s největším významem pro zachování biodiverzity. Tyto původní porosty se vyznačují dřevinnou skladbou odpovídající stanovišti, složitější strukturou, různověkostí či vysokým podílem ležícího a stojícího odumřelého dřeva a narušených stromů s dutinami.

V mapové příloze tohoto rozhodnutí Správy CHKO Beskydy jsou porosty kategorie **1 A** označeny červenou barvou.

Na tyto porosty lze následně čerpat náhradu újmy za ponechání lesa samovolnému vývoji.

V porostech kategorie 1A je výjimečně možné provést opatření proti šíření kalamitních druhů kůrovců,* a to **při silném a středním stupni napadení**** kůrovci, kdy lze mechanicky **asanovat ležící smrkové dříví drážkováním** pomocí speciálního nástavce na motorovou pilu či **prokřesáním kůry**, a to jen **do stadia vajíček nebo larev** kůrovců. Při posuzování stupně napadení se bude vycházet z platné české státní normy č. 481000 – Ochrana lesa proti kůrovcům na smrku pro lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) a lýkožrouta lesklého (*Pityogenes chalcographus*).

V ojedinělých případech je možné při uvedeném stupni kůrovcového napadení přistoupit, vždy po dohodě se Správou CHKO Beskydy, také k odkornění stromů nastojato; mimo pralesovité porosty s uváděným věkem nad 160 let a mimo nejvyšší polohy nad 1 000 m n. m. také k pokácení napadených stojících stromů a jejich následné asanaci drážkováním či prokřesáním kůry (vždy s ponecháním hmoty na místě k zetlení).

Poznámka:

*za aktivní kůrovcové stromy jsou považovány smrky, na kterých jsou přítomni dospělci a některá z vývojových stádií (vajíčka, larvy, kukly) kalamitních druhů kůrovců podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 101/1996 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o lesích, tj. lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) a lýkožrouta lesklého (*Pityogenes chalcographus*),

**střední stupeň napadení – od 0,5 do 1 závrtu na 1 dm² povrchu kmene po ukončeném rojení; vyjadřuje se počtem závrťů v nejvíce napadené části kmene a zjišťuje se z 20 dm² souvislého povrchu kůry na jednom kmeni,

silný stupeň napadení – více než 1 závrt na 1 dm² povrchu kmene po ukončeném rojení; dále viz střední stupeň napadení.

B Porosty směřující k ponechání samovolnému vývoji – bez úmyslných i nahodilých těžeb. Výjimkou jsou speciální jednorázové zásahy k úpravě dřevinné skladby nebo struktury porostu či ve prospěch chráněných druhů rostlin a živočichů a také nahodilé těžby smrku, ale pouze čerstvé, pro kůrovce atraktivní dřevní hmoty této dřeviny.

Při nahodilých těžbách zde budou ponechávány nové stojící smrkové pahýly bez zelených větví a také všechny staré, kůrovci opuštěné stojící i ležící smrkové souše, zlomy a vývraty a samozřejmě všechny listnáče a jedle. Variantně, zejména v případě rozptýlené nahodilé těžby, je vhodné po předchozím drážkování kůry či prokřesání motorovou pilou ponechávat na místě k zetlení také čerstvé dříví smrku. **Velikost plochy s odtěženým horním patrem ani při nahodilých těžbách nesmí přesáhnout 0,10 ha**, aby nedocházelo k fragmentaci porostu a k jeho ohrožení bořivým větrem v exponovaných hřebenových polohách či nadměrným stresem okrajových stromů z náhlého oslunění. V odůvodněných případech lze přistoupit k odkornění nastojato.

Do této kategorie jsou zařazeny také všechny porosty v rámci maloplošných zvláště chráněných území (MZCHÚ) - přírodní rezervace a památky, národní přírodní rezervace -, které zatím nejsou začleněny do kategorie 1A tedy včetně kulturních lesů, které jsou v MZCHÚ z arondačních důvodů. Zásahy v MZCHÚ probíhají podle platných plánů péče (konkrétní zásahy jsou v nich převzaty z tohoto rozhodnutí). Společně s porosty kategorie 1 A tvoří lesy v kategorii 1 B základ jádrových území Ptačí oblasti Beskydy.

Jedná se zpravidla o přírodě blízké lesy s vyšším podílem tlejícího dřeva a dutinových stromů. V současné době se zde oproti původním porostům vyskytuje většinou vyšší podíl smrku.

V mapové příloze rozhodnutí Správy CHKO Beskydy jsou porosty kategorie **1B označeny žlutou barvou**. Na tyto porosty nelze čerpat náhradu újmy za ponechání lesa samovolnému vývoji, pouze z titulu omezení celkové výše těžeb při tvorbě LHP.

Zvláště nebezpečné stromy (např. silně nakloněné, nahnílé, nalomené a suché), které přímo ohrožují nemovitosti nebo provoz na komunikacích či turisticky značených stezkách je možné pokácet s ponecháním dřeva na místě k zetlení, a to pokud bude kácení nahlášeno 10 pracovních dnů předem Správě CHKO Beskydy, a ta nezareaguje vydáním stanoviska, kterým příslušnou těžbu omezí či zastaví. Toto omezení se netýká stromů již spadlých na lesní komunikace. Tyto stromy je možné zpracovat a části dřevní hmoty zasahující do komunikace i odvézt; stromy padlé přes lovecké pěšiny lze pouze přezrávat, což platí i pro dříví bránící transportu dřevní hmoty z okolních porostů.

2. kategorie (nepasečné lesy s výběrným principem hospodaření) – platí pro část OP rezervace

TETŘEVÍ OBLASTI

Těžba dřeva v porostech 2. kategorie (nepatrné zastoupení) v rámci tetřevích oblastí Kněhyně – Čertův mlýn, Smrk a Trojačka dle schváleného regionálního akčního plánu pro tetřeva hlušce, bude prováděna tak, aby po ukončení těžby **zůstalo minimálně 50 stojících stromů na každém hektaru do fyzického rozpadu**. Zároveň zde platí další omezující podmínky pro nahodilé těžby jako u porostů 2. kategorie, konkrétně body 2. (ponechání všech listnáčů a JD a starého, kůrovci opuštěného dříví smrku), 3. (ponechání dřevní hmoty na prameništích), 4. (ponechání břehových porostů a dřeva v potocích) a 5. (ponechání klestu na místě). Více omezené možnosti těžby dřeva v porostech kategorie 1A + 1B, které jsou zahrnuté do tetřevích oblastí jsou již posány výše.

V tetřevích oblastech Kněhyně – Č. mlýn, Smrk a Trojačka mohou probíhat úmyslné těžby dřeva včetně prořezávek v období mimo zimování, tok, hnízdění a vyvádění kuřat tetřeva a jeřábka tj. od 1.8. do 30.11.

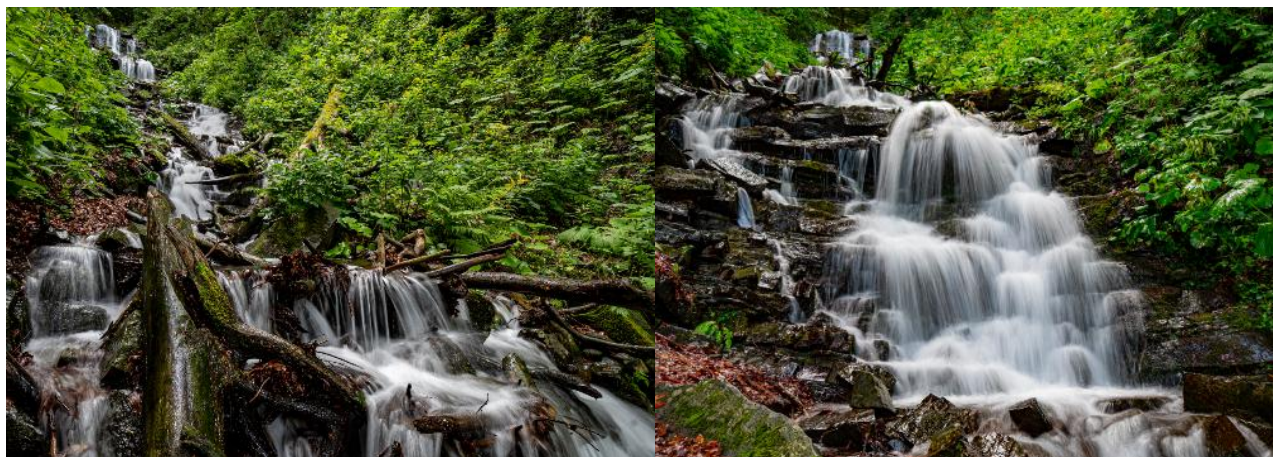
Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o vodní ekosystémy

Péče o vodní tok Bučacího potoka a jeho zdrojnic spočívá pouze v maximálním umožnění přirozených procesů vodního toku, tj. především nepřerušeném pohybu splavenin a neodstraňování odumřelého dřeva v korytě (včetně strží) a na všech prameništích.

Vodopády Bučacího potoka v roce 2023 na snímcích pana Krupy.

c) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Z hlediska zachování a zlepšení kvality lesních biotopů ve vztahu **k mykoflóře** je důležité v nejcennějších částech území zachovat bezzásahový režim, který zaručí samovolný přirozený vývoj lesních porostů do budoucna. V těchto částech je možné nanejvýš pozitivně ovlivňovat druhové složení z pohledu výskytu jedle bělokoré a tisu červeného. Zbývající části rezervace, zejména s převládajícími monodominantními porosty smrků a buků lze řízenými zásahy postupně měnit na porosty s přirozeným složením dřevin. Je potřebné se zaměřit na diferenciaci prostorové a věkové struktury lesů, podporovat zmlazení jedle a cenných listnáčů. Dále ponechávat veškeré odumřelé dřevo a v okolních porostech mimo rezervaci uplatňovat při těžbě výběrné principy, aby nedocházelo k exponování (větru, slunci) okrajových porostů rezervace.

Pro ochranu přírody na území rezervace je **z botanického hlediska** optimální bezzásahovost. V samotném bezprostředním okolí potoka je rizikem okus atraktivní vysokobylinné vegetace zvěří, kterému lze zabránit pouze tlakem na snižování stavů býložravců. S ohledem na pravděpodobné slábnutí populace oměje tuhého moravského (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*) je vhodné stav populace dále monitorovat. Bezzásahovost je aktuální zejména pro lesní porosty na prudkých svazích, kde by vzhledem k charakteru půdního pokryvu případná těžba vedla k silné erozi půdy. Na mírných svazích v dolní části rezervace je v druhotných smrčínách možná probírková těžba s následným dosazováním vhodných dřevin.

Z hlediska druhové diverzity mechorostů je vhodné zachovat veškeré dřevo v porostech, nemanipulovat s ním, nenarušovat půdní pokryv a jakkoliv strukturu toku, zamezit nadměrnému odtoku vody (nevytvářet drenážní rýhy, prevence erozních rýh po nahodilých těžbách, prevence narušení přirozených bariér v toku apod.) a dlouhodobě podpořit zapojení minoritních dřevin (jedle, klen, jilm).

Zejména podél toku je zapotřebí kontrolovat a aktivně omezovat případné výskyty neofytů jako zltobýl kanadský (*Solidago canadensis*), netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulosa*) a křídlatky (*Reynoutria* sp. div.).

d) péče o populace a biotopy živočichů

Pro **bentickou faunu** je zásadní zachování **současného charakteru horského toku** bez zásahů, jakými jsou zpevňování břehů, těžba dřeva v pramenné oblasti, tahání dřeva korytem potoka a pramennými stružkami.

Pro zachování příznivého stavu populací páskovce dvojzubého (*Cordulegaster bidentata*) je žádoucí podél lesních vodotečí na Smrku zajistit citlivé lesní hospodaření – optimální je zde zcela vyloučit pasečný způsob obnovy lesa, v lesních tocích a prameništích by se neměla pohybovat lesní mechanizace – hrozba přímé devastace biotopů larev a jejich usmrcení, znečištění vody únikem pohonných hmot a maziv (Hykel, 2020).

Také z hlediska výskytu **brouků** je nutná bezzásahovost, především v toku a na šterkových březích. Pokud se týká fauny brouků (Konvička, 2023), veškeré tlející dřevo by mělo zůstat v území až do stadia úplného rozpadu, včetně smrků. Pokud to jen trochu půjde, tak ani smrky neodkornovat. Dále podporovat výsadbu (zmlazení) jedle a klenu, příp. jilmu horského. Rozšířit území PR tak, aby bylo spojeno spolu s PR Malý Smrk a PR Smrk v jedno velké MZCHÚ. Dále by bylo vhodné do MZCHÚ začlenit také údolí bezejmenného potoka nacházející se západně od PR Bučací potok. Zajistit, aby se alespoň 500 m od rezervace nenacházely v období květen–červenec skládky dřeva, které jsou atraktivní pro kladení vajíček ohrožených druhů hmyzu ze samotného ZCHÚ.

Pro regeneraci silně ovlivněné **dendrofilní fauny měkkýšů**, která dnes přežívá pouze v nejzachovalejších částech rezervace, představujících ostrovní refugia, je zásadní **zajistit dostatek padlé dřevní hmoty**. Při budoucích zásazích je tedy nezbytné ponechávat veškerou dřevní hmotu na místě (netýká se smrku při úmyslných těžbách v kulturních smrčinách). Pro uchování významných přírodních hodnot do budoucna je nutné udržet rozlohu i kvalitu přirozených lesů. Vhodný management by tak měl mít co možná nejvíce bezzásahový charakter. Lesní porosty by měly být zachovány jako původní jedlobukové pralesy s významným zastoupením ušlechtilých listnáčů (jasany, javory, jilmy, lípy), jejichž opad obsahuje vápník v citrátové formě a má tak silně pozitivní vliv na malakofaunu. Obzvláště cenné jsou věkovité mohutné kleny s šupinatou kůrou, kterou hojně využívají dendrofilní měkkýši. Výběrovou a skupinovou těžbou by mělo být také dosaženo věkového rozrůznění porostu. Obnova by měla být pouze přirozená, z přítomných mateřských dřevin, kterých je v PR dostatek. Vzhledem k vysokým stavům spárkaté zvěře je vhodné zmlazujícím dřevinám poskytovat skupinovou nebo individuální ochranu. Většina lesů by však měla být postupně ponechána samovolnému vývoji, aby se zlepšila prostorová struktura porostu a nabídka mikrostanišť pro měkkýše (přítomnost vývrátů apod.). Významná část dřevní hmoty, včetně rozměrnějších kusů musí být ponechávána samovolnému rozkladu, přičemž je podstatné, aby zůstala neodkorněna, neboť právě místa pod kůrou využívají měkkýši jako své úkryty.

Pro zachování **motýlů vázaných na lemové porosty potoka a bezlesé enklávy** v PR Bučací potok je potřeba **zajistit v dostatečné míře přítomnost vrby jívy a dalších dřevin břehových porostů**. Přítomnost druhově málopočetného společenstva saproxylických motýlů (ze skupiny druhů **bukových porostů**) je možno podpořit **ponecháním dostatečného množství usychajících stromů a kmenů do stadia rozkladu**, a to i mimo koryto potoka v sušších částech porostů (Kuras, 2003).

Z hlediska **avifauny** daného území je hlavním cílem zachování pralesovité struktury lesa, kterou je možné pozorovat především na porostech v bezprostředním okolí Bučacího potoka. V ostatních porostech je nejpodstatnější podporovat velmi cenné **stádium rozpadu**, které vyžaduje řada dutinových druhů ptáků, zejména strakapoud bělohřbetý, který je na něm existenčně závislý.

Zásady myslivecké péče o zvěř

Dlouhodobě špatně odrůstá přirozené zmlazení jedle, javoru klenu a mléče, jeřábu ptačího či jilmu. Tyto pro zvěř atraktivní dřeviny trpí okusem pupenů, v pozdějším věku jsou vyšší jedinci poškozováni vytloukáním paroží, ohryzem a loupáním kůry. Byť se v posledním období situace s vysokými stavy zvěře poněkud zlepšuje, zůstávají škody spárkatou zvěří hlavním ekologickým problémem území. Ve vztahu k tetřevovitým je v okolí PR potřeba rovněž intenzivně lovit prase divoké a také tlumit lišky, jejichž stavy v důsledku plošné orální vakcinace proti vzteklině nepřírodně narostly. Na území PR ani v nejbližším okolí není možné zřizovat žádná příkrmovací zařízení a lizy pro zvěř včetně vnadišť u posedů. Současně je nutné pracovat na zvyšování úživnosti honiteb (zejména vnášením chybějících listnáčů a jedle)

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

b) vodní toky

Koryto vodního toku včetně všech zdrojnic, přilehlých strží a pramenišť se ponechává zcela bez zásahu přirozeným procesům.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Stávající ochranné pásmo je tvořeno územím do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ v souladu s § 37 odst. 1 zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Konkrétní opatření jsou patrná z výřezu mapy k rozhodnutí Správy CHKO Beskydy k LHP pro LHC BOO Ostravice (viz kapitola 3.1.1 plánu péče).

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Hranice území jsou přehledně a zřetelně označeny pruhovým značením na stromech a tabulemi se státním znakem v souladu s platnou legislativou. Toto značení je zapotřebí průběžně udržovat a doplňovat v terénu tabulemi se státním znakem (náhrada za poškozené cedule) a obnovovat pruhové značení (zhruba 1×/10 let). Zajistit umístění a obnovu regulačních tabulí (zákaz vstupu mimo vyznačené cesty apod.).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

O změnách se neuvažuje.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Bez návrhu.

c) jiné

Bez návrhu.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Severozápadním okrajem území prochází hlavní turistická stezka pro pěši z Ostravice na Smrk. V samotné PR Bučací potok nebyl zaznamenán negativní vliv pěších turistů na předměty ochrany ZCHÚ. S ohledem na stoupající návštěvnost vrcholu druhé nejvyšší beskydské hory, kam turisté míří za větším klidem a divokou přírodou, je však nutné tuto problematiku nepodceňovat.

Naproti tomu negativně se v území již nyní projevuje skupina adrenalinových sportovců, využívajících prudké svahy Smrku s velkým převýšením pouze jako vhodný prostor ke sportovním výkonům. Týká se to především skialpinistů a snowboardistů, kteří při projíždění lesními porosty ničí podsadby jedle a tisů a zejména ruší zvláště chráněné druhy živočichů, především tetřevovité ptáky a velké šelmy (hlavně medvěda a rysa) v jejich jádrových biotopech. Pro jeřábka a především tetřeva může být opakované rušení v zimním období fatální, protože ptáci při vynuceném opuštění optimálních zimních biotopů jednak ztrácejí energetické zásoby a jednak se ocitají mimo prostředí s dostatkem úkrytových i potravních zdrojů, což v kombinaci s nepříznivým počasím, stresem a predčním tlakem, významně ovlivňuje přežívání kritického zimního období. Popsaný problém zatím nedosahuje takových rozměrů jako v jiných částech Smrku ve stejnojmenné přírodní rezervaci. Nejen v masivu Smrku se tato problematika dá řešit jedinec cílenou osvětou a represí v terénu – pokutováním porušování pravidel pohybu ve zvláště chráněných územích (zde je nutná spolupráce s vlastníky, resp. správci lesů a policií). Za dlouhotrvající situace podfinancování ochrany přírody, kdy pro celé CHKO Beskydy není k dispozici jediný profesionální strážce, je to však těžko řešitelný problém.

Vedle toho nepředstavuje využívání zpevněné lesní odvozní cesty k cykloturistice vážnější problém (prochází středem území). S ohledem na to, že lidé se při průjezdu přes brod Bučícího potoka na místě zastavují, aby obdivovali poutavou scenérii potoka s peřejemi a vodopády, by zde bylo vhodné umístit nenápadnou informační tabuli, zaměřenou na popis geomorfologie toku.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Vhodné je umístit informační tabuli k vodopádu Bučacího potoka na zpevněnou svážnici pod vodopád (viz předchozí kapitola).

Území je možné využívat k odborným exkurzím a výzkumným účelům, pokud to nebude v kolizi s obdobím hnízdění na rušení citlivých druhů živočichů. Průběžně budou udržovány informační tabulky na označnicích a postupně obměňovány.

Pro zachování „ochranné obslužnosti území“ (management, monitoring, průzkumy, odborné exkurze apod.) a orientace v terénu je nezbytné udržovat funkční síť starých loveckých chodníků. Pouhé prořezávání stromů padlých na lesní pěšiny není dostatečné. Po dlouhých desetiletích bez jakékoli údržby je v některých úsecích potřebné chodníky obnovit ručním výkopem, tzn. vytvořit zářez ve svahu. Tyto promyšleně situované chodníky byly ručně kopány a často i důmyslně vyskládány z kamenů za velkého úsilí před desítkami let. Mnohé již zanikly, jiné jsou však při minimální údržbě stále funkční a bylo by z výše uvedených důvodů chybou i výrazem neúcty k historickému dědictví s nimi již nepočítat. V území PR Bučací potok se jedná především o vrstevnicový chodník procházející nad hlavními vodopády dílci 528 C, 525 E a 525 F.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

V samotném bezprostředním okolí potoka je rizikem okus atraktivní vysokobylinné vegetace zvěří, kterému lze zabránit pouze tlakem na snižování stavů býložravců. S ohledem na pravděpodobné slábnutí populace oměje tuhého moravského (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*) je vhodné stav populace dále monitorovat, totéž platí o dalších ohrožených druzích na prameništích a na specifických stanovištích ve stržích potoků.

Vzhledem k nepříznivým klimatickým podmínkám inventarizačního průzkumu brouků a postupně přibývajícím nabídce tlejícího dřeva, by bylo vhodné zhruba po deseti letech zopakovat inventarizační průzkum brouků a dřevních hub.

V rámci ornitologického mapování by bylo vhodné provádět pravidelný monitoring zaměřený na vzácné a ubývající druhy, mezi něž patří např. lejsek malý, jehož početnost klesá v rámci celé CHKO Beskydy a také strakapouda bělohřbetého a jeřábka lesního. Monitoring vybraných druhů by měl probíhat v intervalu alespoň jednou za dva roky, podrobný inventarizační průzkum poté minimálně jednou za 10 let.

Sledovat zvolené indikátory.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnova pruhového značení a údržba označnicků se státním znakem	3,6 km	1	9 000
Instalace či oprava informačních tabulí	4	1	20 000
Instalace naučné tabule k lesní cestě pod vodopádem	1 ks	1	7 000
Podsadba jedle	2 000 ks	2	120 000
Ochrana jedle a vzácných listnáčů proti zvěři repelenty	6 000 ks	10	120 000
Ochrana tisů a vzácných listnáčů proti zvěři individuálním oplocením	250 ks	4	450 000
Údržba či obnova loveckých resp. exkurzních chodníků.	1km	1	45 000
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			771 000

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

ADAMČÍK P. (1990): Svážné terény severního čela Moravskoslezských Beskyd v oblasti Smrku. – Sborník československé geografické společnosti 4: (95): 260–270.

CULEK, M. a kol. (2005): Biogeografické členění České republiky, II. díl. – AOPK ČR, Praha.

DEMEK, J. a kol. (1987): Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny. – Academia, Praha, 584 s.

FAJMONOVÁ, Z (2019): Botanický inventarizační průzkum PR Bučací potok – flóra. Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm

FARKAČ J., KRÁL D. & ŠKORPÍK M. [eds] (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. List of threatened species in the Czech Republic. Invertebrates. – AOPK ČR Praha, 760 s.

FULJER, F. & JANDÍK, M. (2023): Mykologický inventarizační průzkum PR Bučací potok. Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm

GRULICH V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition/Červený seznam cévnatých rostlin České republiky: třetí vydání/. – Preslia 84: 631–645.

HÁJKOVÁ A. & HOLUŠA O. (2005): Nová maloplošná zvláště chráněná území v Beskydském bioregionu (ČR). – Práce a Stud. Muz. Beskyd (Přírodní vědy) 15: 207–216.

HRADECKÝ J. & PÁNEK T. (2000): Příspěvek k pleistocénní modelaci horské skupiny Smrku (Moravskoslezské Beskydy, ČR). – Český geologický ústav, s. 7–10.

HRADECKÝ J. & PÁNEK T. (2000): Vodopád na Bučacím potoce v Moravskoslezských

- Beskydech. – Časopis Slezského Muzea Opava (A), 49: 17–20.
- HRADECKÝ, J. & PÁNEK, T. (2003): Geomorfologická charakteristika PR Bučací potok. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- HRADECKÝ J., PÁNEK T. & DURAS R. (2005): Morfologické a geofyzikální projevy extenze ve vrcholové partii Smrku (1276 m) v Moravskoslezských Beskydech. – Geol. výzk. Mor. Slez. v r. 2004, Brno.
- HORSÁK, M. (2003). PR Bučací potok – malakozoologický průzkum s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- HYKEL, M. (2020): Inventarizační průzkum vážek a vodního hmyzu v PR Bučací potok. Závěrečná zpráva. Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm
- CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M. GRULICH V. & LUSTYK P. [eds] (2010): Katalog biotopů České republiky. Ed. 2. – AOPK ČR, Praha.
- KOČÍ M., NĚMCOVÁ J., KOČÍ – EHRENBERGEROVÁ K. & BARTÁK R. (2001): Ekologická studie Bučacího potoka. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- KONVIČKA, J. & KONVIČKA, O. (2023): Inventarizační průzkum saproxylického hmyzu a epigeických predátorů v PR Bučací potok. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm
- KORNOVÁ, V. (2022): Inventarizační ornitologický průzkum v PR Bučací potok. – Ms., depon. in:
- KROČA, J. (2003): PR Bučací potok – hydrobiologický průzkum s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové diverzity. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- KŘENEK, D. (2003): PR Bučací potok – ornitologický inventarizační průzkum s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- KUČERA, J.; VÁŇA, J.; HRADÍLEK, Z. (2012). Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis: Bryoflóra České republiky: aktualizace seznamu a červeného seznamu a stručná analýza. Preslia. 84, 3, s. 813-850. ISSN 0032-7786.
- KURAS, T. (2003): Inventarizační průzkum motýlů (Lepidoptera) PR Bučací potok s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- MENČÍK, E. a kol. (1983): Geologie Moravskoslezských Beskyd a Podbeskydské pahorkatiny. – ÚÚG, Praha.
- MENČÍK, E. & TYRÁČEK, J. (1985): Geologická mapa Moravskoslezských Beskyd a Podbeskydské pahorkatiny 1:100 000. – ÚÚG, Praha.
- MIKULÁŠKOVÁ, E. & TÁBORSKÁ, M. (2021): Bryologický inventarizační průzkum PR Bučací potok. Závěrečná zpráva. – Ms., depon in:
- MYŠÁK, J. & MYŠÁKOVÁ, R. (2021): Inventarizace MZCHÚ – suchozemští měkkýši PR Bučací

potok. – Ms., depon in:

- NEUHÄUSLOVÁ Z. et al. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Academia, Praha.
- PLESNÍK J., HANZAL V. & BREJŠKOVÁ L. [eds.] (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci: – Příroda, 22, Praha.
- PRŮŠA E. (2001): Pěstování lesů na typologických základech. – Lesnická práce, 502 s.
- QUITT, E. (1971): Klimatické oblasti Československa. – Academia. *Studia Geographica*, 16.
- STEHLÍK O. (1964): Příspěvek k poznání tektoniky Beskydského horského oblouku. – *Geografický časopis*, XVI, 3: 271–280.
- VRŠKA, T. & HORT, L. 2003. Základní kriteria a parametry pro hodnocení “přirozenosti” lesních porostů. – AOPK ČR, Brno.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S. et Slavík B. [ed.], *Květena České socialistické republiky*, Academia, Praha, 1: 103–123.
- STANOVSKÝ, J. (2003): Entomologický průzkum brouků (Coleoptera) s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany. – Ms., depon. in: *Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm*.
- ŠILHÁN K. & PÁNEK T., (2007): Blokovobahenní proudy v masivu Smrku (Moravskoslezské Beskydy, Česká republika). *Geomorphologia Slovaca et Bohemica* 1: 56-64.

4.3 Seznam používaných zkratk

IP – inventarizační průzkum
IUCN – Světový svaz ochrany přírody
LHC – lesní hospodářský celek
LHO – lesní hospodářská osnova
LHP – lesní hospodářský plán
LT – lesní typ
OP – ochranné pásmo
OPRL – Oblastní plány rozvoje lesů
PLO – přírodní lesní oblast
PR – Přírodní rezervace
SLT – soubor lesních typů
ZCHÚ – zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Na zpracování se podíleli:

Mgr. Tomáš Myslikovjan, Ing. Jaroslav Müller – Správa CHKO Beskydy
ČSOP Salamandr – příprava podkladů

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Tabulka T1 – Popis lesních porostů a výčet doporučených zásahů v nich k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
525 B 106									lesní skládka
525 B 109									lesní skládka
Popis porostní skupiny: Uvolněné nárosty BK po odtěžení skupin SM, kategorie dle rozhodnutí 1b									
525 B 1		0,04	1/A	BK SM	70 30	5	Pouze uvolnit vtroušené dřeviny, jinak bez zásahu.		Intenzita zásahu BK – 0%, SM – dle TP
Popis porostní skupiny: Starší JD z výsadeb s nárosty BK ve třech kotlicích po vytěžení SM, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
525 B 2		0,25	1/A	JD BK	65 35	5	Podle vývoje stavu porostu prořezávka ve prospěch JD, tuto dle potřeby chránit proti zvěři.		Intenzita zásahu dle TP
Popis porostní skupiny: Jednotlivě až skupinovitě smíšený smrkobukový porost s KL a JS na prudkém kamenitém svahu. Růstově diferencováno, staré souše, tlející dřevo, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
525 B 5		0,66	1/A	BK JS KL SM	65 3 12 20	5	Pouze účelový výběr k uvolnění KL a vtroušených dřevin, hmotu listnáčů ponechat na místě k zetlení. Bez nahodilých těžeb.		Intenzita zásahu BK – 5%, SM – TP, KL, JS – 0%
Popis porostní skupiny: Plně zapojený bukový porost s jednotlivě vtroušeným SM (KL JS). Staré smrkové souše, od prosvětlených okrajů odrůstá bukové zmlazen, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
528 B 8		2,38	1/B	BK SM	95 5	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva (od roku 2025).		Samovolný vývoj od roku 2025
Popis porostní skupiny: Nerovnoměrně zapojený bukosmrkový porost na suťovém svahu s prameništi, na světlinách a podél svážnic odrůstající nárosty BK, méně i SM. Staré souše, vývraty, zlomy, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
528 B 13		3,25	1/A	SM BK	80 20	5	Pouze v dostupnějších částech mimo prameniště možný jednotlivý výběr SM středních dimenzí s ponecháním všech starých souší i ležícího dřeva (větší množství) a také bez poškození vysoké spodní etáže BK, což omezuje prostor k těžbě a přibližování.		Intenzita zásahu SM – 20%, BK – 0%
Popis porostní skupiny: Ekologicky velmi cenný přirozený porost BK s vtroušenou JD, KL a SM (JS, JLH) na prudkém členitém svahu se stržemi potoků a prameništi. Zejména ve stržích velmi diferencováno, v okrajích a mezerách zmlazuje BK a KL, zejména v severní části pak hojně JD. Zde je chráněna ve dvou oplocenkách a také v okolí individuálními oplůtky. Jádrové území PR, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
528 B 16		1,75	1/B	BK	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2015

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
528 E 573									zpevněná lesní cesta - 2L
Popis porostní skupiny: jednotlivě smíšená, různověká skupina na prudkém svahu podél pravého břehu Bučacího potoka. Výrazně starší stromy z horní či střední etáže původního přirozeného porostu. Světliny s borůvkám, prameniště, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
528 E 4a		0,88	1/B	BK	5	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2025
				JD	2				
				JIV	5				
				JR	5				
				KL	5				
				SM	78				
Popis porostní skupiny: Diferencovaná, prostorově i věkově různorodá kmenovina BK a KL s jednotlivým SM, na světlinách četné odrostlé zmlazení BK, KL. V jihovýchodní části podsadba JD, na kterou navazuje spíše ve spodní části svahu individuálně chráněný tis červený původem z širší oblasti Beskyd. V jihovýchodní části KL s výčetní tloušťkou cca 80 cm. Podél východního okraje podsadba JD 0,16 ha. Doupné stromy, tlející dřevo. Jádrové území PR s velkým významem pro zachování biodiverzity, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
528 E 15/4b/2 p	2p	6,06	1/B	JD	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2004
	4b			BK	75				
				KL	25				
				BK	85				
				KL	15				
Popis porostní skupiny: Výjimečný pralesovitý porost BK s KL a SM (JD) na členitém svahu mezi zdrojnicemi Bučacího potoka, prameniště. Doupné stromy, velké množství tlejícího dřeva, bohatě strukturováno. Jádrové území PR s velkým významem pro zachování biodiverzity, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
525 E 17/7/3	3	2,74	1/B	BK	80	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2004
	7			SM	20				
				BK	100				
	17			BK	80				
				KL	15				
				SM	5				
528 F 573									zpevněná lesní cesta - 2L
Popis porostní skupiny: Ekologicky velmi cenný suťový les BK a KL s několika starými JS. Suťové prameniště, balvany. Nepravidelný zápoj, na světlinách spodní převážně buková etáž, tlející dřevo, doupné stromy. Jádrové území PR s velkým významem pro zachování biodiverzity, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
525 F 17		2,21	1/B	BK	90	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2004
				KL	10				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
527 A 902									Bučací potok
Popis porostní skupiny: JD ze starších výsadeb v 5 oplocených kotlicích po úmyslné těžbě SM. Velká růstová diferenciacie 1 - 5 m v důsledku rozdílného přísunu světla. Vtroušený BK, KL, JR a SM, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
527 A 2a		0,31	1/A	JD	100	5	Podle vývoje stavu porostu koncem decennia uvolnit koruny nejvitalnějších JD, udržovat funkční oplocení.		Intenzita zásahu dle TP
Popis porostní skupiny: Přírodě blízká diferencovaná buková skupina s JD a KL na kamenitém svahu pod Klimánkovou cestou, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
527 A 3		0,44	1/A	BK	92	5	Pouze velmi slabý účelový výběr k uvolnění KL a JD, jinak zcela bez zásahu, hmotu listnáčů ponechat na místě k zetlení.		Intenzita zásahu BK – dle TP, JD, KL - 0%
				JD	5				
				KL	3				
Popis porostní skupiny: Diferencovaná bukosmrková tyčovina s KL a JD na kamenitém svahu pod Klimánkovou cestou, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
527 A 4		0,58	1/A	BK	10	5	Pouze velmi slabý účelový výběr k uvolnění KL a JD, jinak zcela bez zásahu, hmotu listnáčů ponechat na místě k zetlení.		Intenzita zásahu BK – 5%, SM – dle TP, JD, KL – 0%
				JD	2				
				KL	3				
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Diferencovaná bukosmrková tyčovina - nastávající kmenovina s KL na kamenitém svahu pod Klimánkovou cestou, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
525 A 5		0,66	1/A	BK	12	5	Pouze velmi slabý účelový výběr k uvolnění KL a JD, jinak zcela bez zásahu, hmotu listnáčů ponechat na místě k zetlení.		Intenzita zásahu BK – 5%, SM – dle TP, KL – 0%
				KL	3				
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Diferencovaný bukový porost s jednotlivě vtroušeným SM (KL, JD) na suťovém svahu pod Klimánkovou cestou. Staré souše, zlomy, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
525 A 6		1,98	1/A	BK	95	5	Pouze velmi slabý účelový výběr k uvolnění KL a JD, jinak zcela bez zásahu, hmotu listnáčů ponechat na místě k zetlení.		Intenzita zásahu BK – 5%, SM –dle TP, KL – 0%
				SM	5				
Popis porostní skupiny: Stanovištně nepůvodní smrková kmenovina s příměsí BK (hlavně u potoka) a vtroušeným KL ve zvlněném kamenitém terénu mezi turistickou značkou a potokem. SM poškozen starým loupáním (zavalené jizvy na kmeni). V podrostu zmlazení a podsadba BK. Hlavně u potoka tlející dřevo, staré souše, doupné stromy, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
527 A 12/2p	2p	4,94	1/A	BK	100	5	Těžba SM středních dimenzí možná mimo prameniště a s ponecháním všech starých souší i ležícího dřeva (u potoka větší množství), přednostně uvolňovat jedlové kotlíky. Listnáče zcela bez zásahu. Nahodilé těžby jen v případě pro kůrovce atraktivní hmoty SM.		Intenzita zásahu SM – 30%, BK, KL – 0%
	12			BK	8				
				KL	2				
				SM	90				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze-nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
528 C 573									zpevněná lesní cesta - 2L
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrková tyčovina s JR, VR a BK (KL, JD) na velmi prudkém svahu podél levého břehu Bučacího p. pod Klimánkovou cestou, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
528 C 4		0,73	1/A	JIV	10	5	Úrovňový zásah ke zlepšení struktury porostu a maximálnímu uvolnění všech listnáčů a JD s ponecháním hmoty na místě k zetlení.		Intenzita zásahu SM – dle TP
				JR	5				
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Plně zapojená tyčovina až nastávající smrková kmenovina s příměsí BK a vyšším podílem JD nad Klimánkovou cestou. Jednotlivě starší SM a BK ze střední etáže původního pralesovitého porostu, velké staré pařezy, pahýly po zlomech, kategorie dle rozhodnutí 1b.									
528 C 5		1,14	1/A	BK	10	5	Úrovňový zásah pouze ve SM (naprosto dominuje) ke zlepšení struktury porostu a maximálnímu uvolnění všech listnáčů a JD. Část hmoty s ohledem na kamenitý a velmi prudký svah vhodné ponechat k zetlení.		Intenzita zásahu SM – TP, BK, JD – 0%
				JD	15				
				SM	75				
Popis porostní skupiny: Přírodě blízký smrkový porost na velmi prudkém kamenitém svahu ve strži a nad potokem. Částečně pochází ze spodní etáže pralesovitého porostu, několik jedinců SM a BK také z horní etáže původního porostu - doupné stromy. Velké staré pařezy, pahýly po zlomech, staré souše, kategorie dle rozhodnutí 1a.									
528 C 7		3,04	1/B	BK	15	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2025
				SM	85				

Vysvětlivky:

JPRL - jednotka prostorového rozdělení lesa, **RS** - rámcová směrnice v textové části plánu péče, **SM** – smrk ztepilý, **JD** – jedle bělokorá, **BK** – buk lesní, **KL** – javor klen, **JIV** – vrba jíva

1) označení JPRL platné v období 2025–2034

2) plošný podíl dřevin dle LHP/LHO

3) stupeň přirozenosti podle následujícího členění: 1 – les původní, 2 – les přírodní, 3 – les přírodě blízký, 4 – les nově ponechaný samovolnému vývoji, 5 – les významný pro biodiverzitu, 6 – les produkční, 7 – les nepůvodní

4) stupeň naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

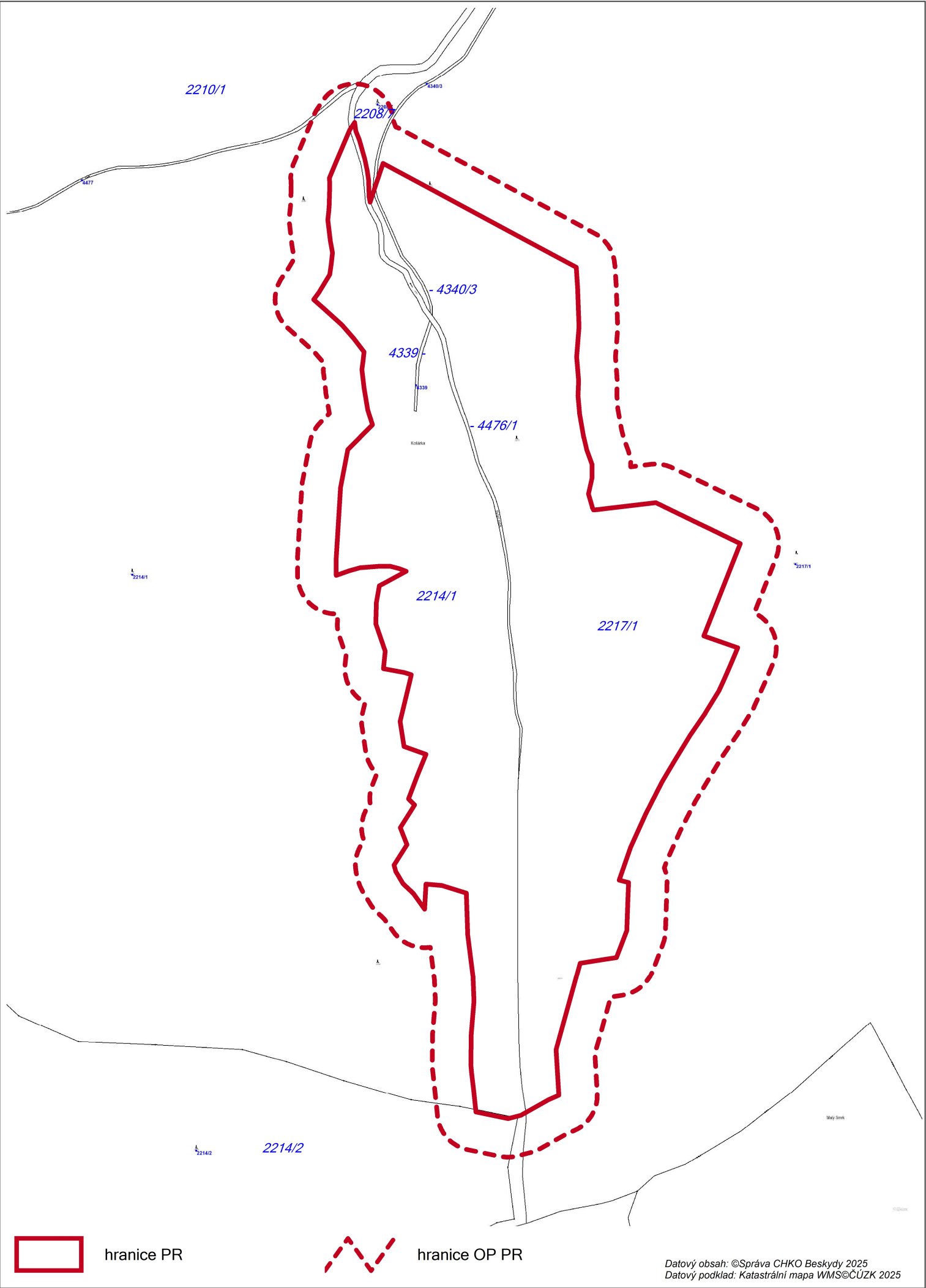
5) „kategorie dle rozhodnutí 1a nebo 1b“ odkazuje na zařazení příslušné porostní skupiny dle ekologického významu, respektive plánovaného managementu, který je zakotven v rozhodnutí Správy CHKO Beskydy k novému LHP pro LHC BOO Ostravice, vydáno pod č.j. SR/0214/MS/2024_7 ze dne 26.2.2025

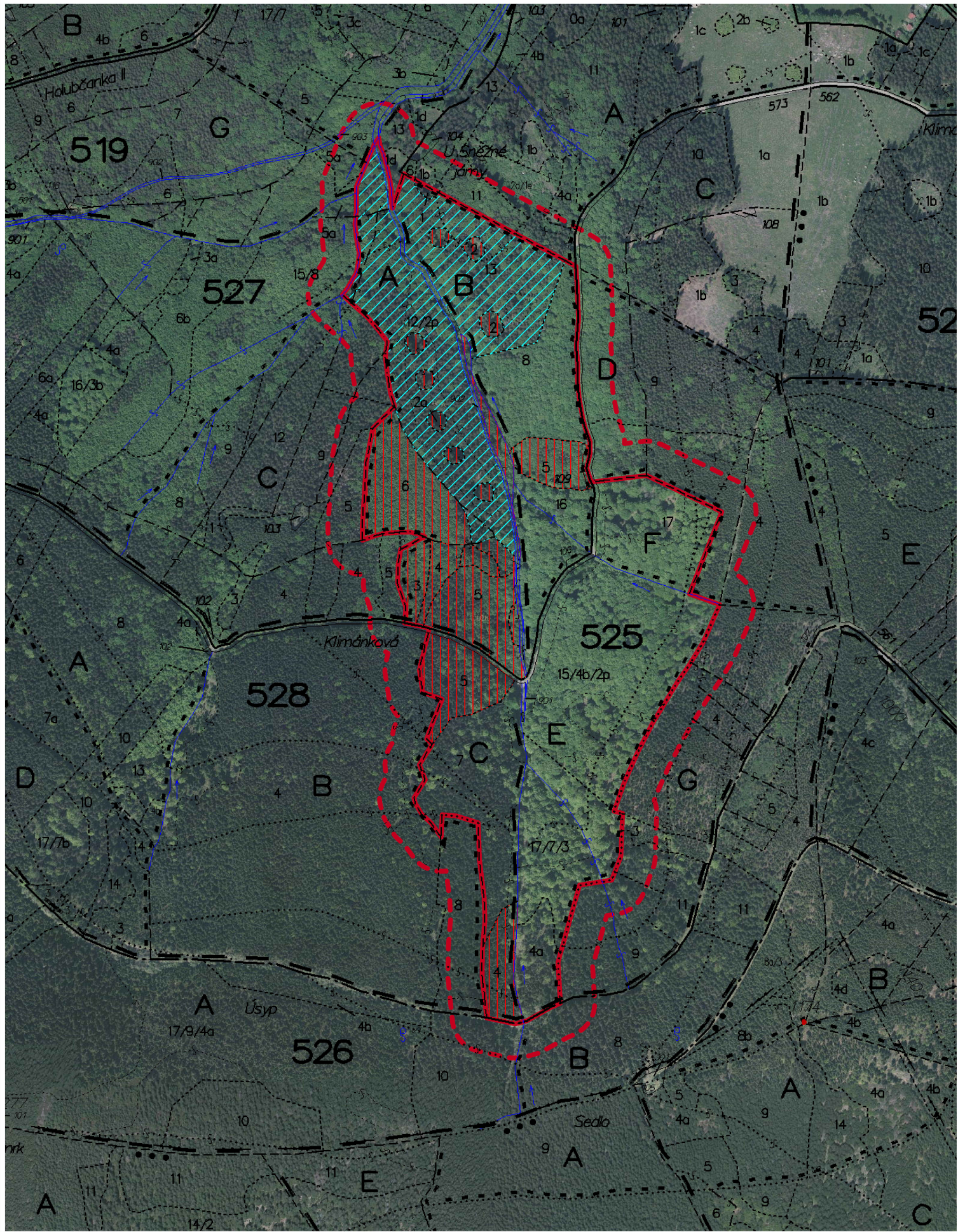

hranice PR

hranice OP PR

hranice PR

hranice OP PR

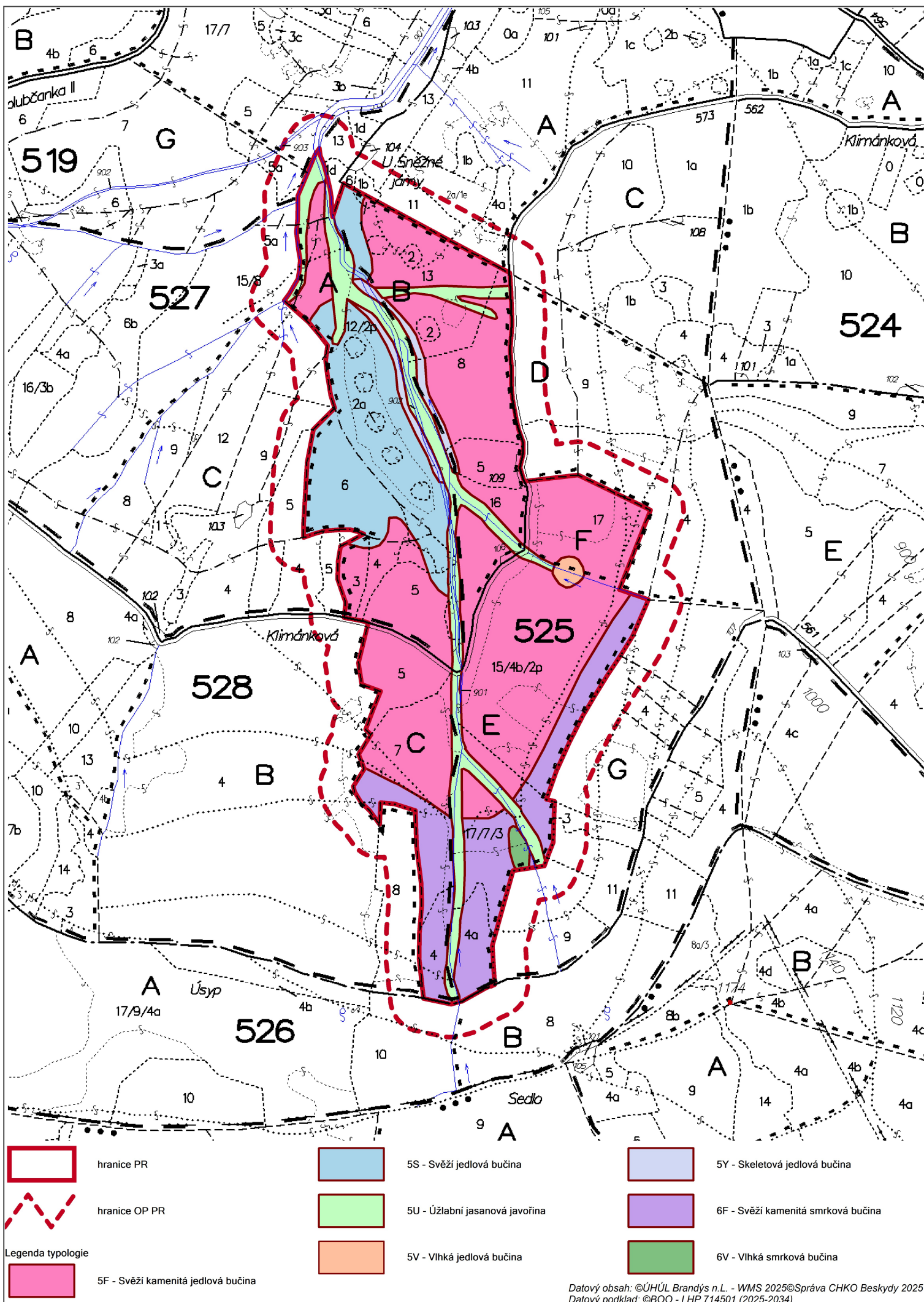
Plán zásahů

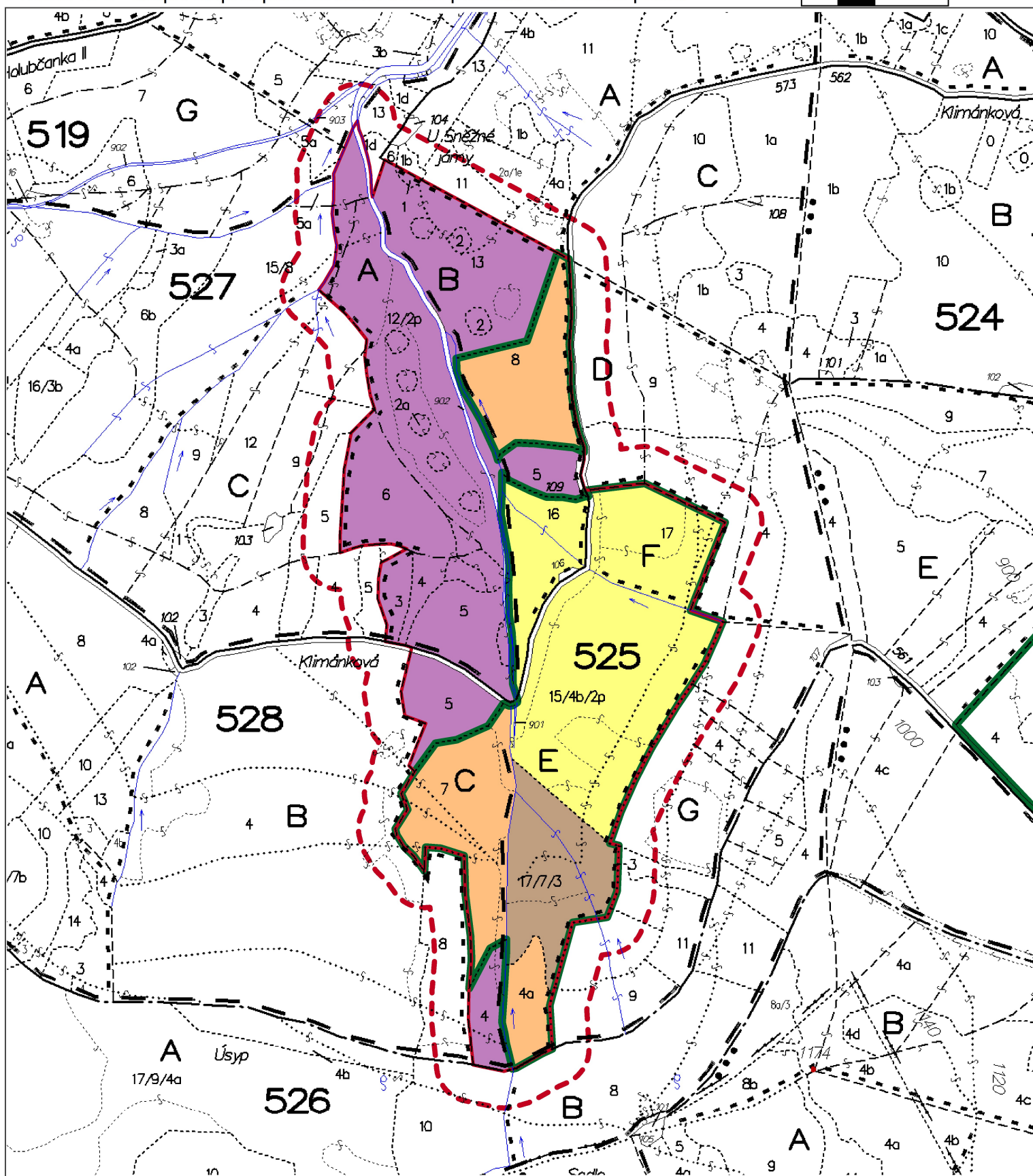

jednotlivá těžba SM středních dimenzí, uvolňovat kotlíky

účelový výběr - uvolnit listnáčů a JD

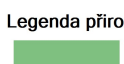
hranice PR

hranice OP PR

Porosty ponechané samovolnému vývoji

les původní(prales)

les přírodní

les přírodě blízký

les nově ponechaný samovolnému vývoji

les významný pro biodiverzitu

les produkční-stanovištně původní

les nepůvodní

Legenda přirozenosti